A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített nyolcadik tanács)

2025. szeptember 10.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedések – A pénzeszközök befagyasztása – Olyan személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó – A felperes nevének jegyzékbevétele és a jegyzéken való további szerepeltetése – »Az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő és az FSB engedélyével rendelkező szervezetek« fogalma – A 2014/145/KKBP határozat 2. cikke (1) bekezdésének i) pontja – A 269/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének i) pontja – Jogellenességi kifogás – Mérlegelési hiba – Indokolási kötelezettség – Védelemhez való jog”

A T-573/23. sz. ügyben,

a **Positive Group PAO** (székhelye: Moszkva [Oroszország], képviselik: A. Beauchemin és W. Julié ügyvédek)

felperes

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Nadbath, A. Boggio-Tomasaz és P. Mahnič, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Holland Királyság** (képviselik: M. Bulterman, C. Schillemans és E. Besselink, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített nyolcadik tanács),

tagjai: A. Kornezov elnök, G. De Baere (előadó), D. Petrlík, Kecsmár K. és S. Kingston bírák,

hivatalvezető: M. Zwozdziak-Carbonne tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Törvényszék Hivatalához 2023. szeptember 15-én benyújtott keresetlevélre,

* Az eljárás nyelve: angol.

– a Törvényszék Hivatalához 2024. május 22-én benyújtott első kiigazítási beadványra,

– a Törvényszék Hivatalához 2024. november 25-én benyújtott második kiigazítási beadványra,

tekintettel a 2025. február 26-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A felperes Positive Group PAO az EUMSZ 263. cikkre alapított keresetével először is az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2023. június 23-i (KKBP) 2023/1218 tanácsi határozat (HL 2023. L 159. I, 526. o.) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. június 23-i (EU) 2023/1216 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2023. L 159. I, 335. o.) (a továbbiakban együttesen: eredeti jogi aktusok), másodszor az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2023. szeptember 13-i (KKBP) 2023/1767 tanácsi határozat (HL 2023. L 226., 104. o.) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. szeptember 13-i 2023/1765/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2023. L 226., 3. o.) (a továbbiakban együttesen: fenntartásról szóló első jogi aktusok), harmadszor az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2024. március 12-i (KKBP) 2024/847 tanácsi határozat (HL L, 2024/847) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2024. március 12-i (EU) 2024/849 tanácsi végrehajtási rendelet (HL L, 2024/849) (a továbbiakban együttesen: fenntartásról szóló második jogi aktusok), és negyedszer az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2024. szeptember 12-i (KKBP) 2024/2456 tanácsi határozat (HL L, 2024/2456; helyesbítés: HL L, 2025/90125) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2024. szeptember 12-i (EU) 2024/2455 tanácsi végrehajtási rendelet (HL L, 2024/2455; helyesbítés: HL L, 2025/90123) (a továbbiakban együttesen: fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok) megsemmisítését kéri, amennyiben e jogi aktusok (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok) őt érintik.

A jogvita előzményei

2 A felperes oroszországi székhelyű holdingtársaság, amely az informatikai és különösen a kiberbiztonsági ágazatban tevékenykedik.

3 A jelen ügy az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt az Európai Unió által hozott korlátozó intézkedésekkel áll összefüggésében.

4 2014. március 17-én az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 2014/145/KKBP határozatot (HL 2014. L 78., 16. o.; helyesbítés: HL 2014. L 263., 35. o.). Ugyanezen a napon az EUMSZ 215. cikk alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendeletet (HL 2014. L 78., 6. o.; helyesbítések: HL 2014. L 121., 60. o.; HL 2014. L 294., 50. o.).

5 2023. június 23-án a Tanács, figyelembe véve, hogy az információs hadviselés az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni agressziós háborúja végrehajtásának alapvető eszköze volt, elfogadta a 2023/1218 határozatot és a 269/2014 rendelet módosításáról szóló (EU) 2023/1215 rendeletet (HL 2023. L 159 I., 330. o.), többek között azon kritériumok módosítása érdekében, amelyek alapján az Unió által az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt elrendelt korlátozó intézkedések természetes vagy jogi személyekre, szervezetekre vagy szervekre vonatkozhatnak.

6 A 2023/1218 határozat 1. cikke 2. pontjának b) alpontja bevezette a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének i) pontjában előírt új jegyzékbevételi kritériumot (a továbbiakban: i) kritérium). Ez utóbbi rendelkezés a következőket írja elő:

„(1) Be kell fagyasztani az alábbiakhoz tartozó vagy a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást:

[…]

i) az orosz informatikai ágazatban működő olyan jogi személyek, szervezetek vagy szervek, amelyek az Oroszországi Föderáció Szövetségi Biztonsági Szolgálata (a továbbiakban: FSZB) engedélyezéssel, tanúsítással és államtitkok védelmével foglalkozó központja által kezelt engedéllyel, vagy az orosz Ipari és Kereskedelmi Minisztérium által kezelt, fegyverekre és katonai felszerelésekre vonatkozó engedéllyel rendelkeznek […]”.

7 A 2023/1215 rendelet 1. cikke 1. pontjának b) alpontja azonos megfogalmazással bevezette az i) kritériumot a 269/2014 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének i) pontjába.

8 Az eredeti jogi aktusokkal a felperes nevét a „Positive Group PJSC, más néven Positive technologies, más néven Gruppa Pozitiva” megjelöléssel felvették a személyeknek, szervezeteknek és szerveknek a módosított 2014/145 határozat mellékletében, valamint a módosított 269/2014 rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékébe (a továbbiakban együttesen: szóban forgó jegyzékek), a következő indokkal:

„A Positive Group PJSC az FSZB (FSB) által kezelt engedéllyel rendelkezik. Az FSZB által kiadott engedélyt olyan informatikai cégek kapják meg, amelyek titkosítási és kriptográfiai technológiát, információs rendszereket és távközlési rendszereket fejlesztenek az orosz hírszerzési szolgálatok számára, továbbá olyan informatikai cégek, amelyek »személyesadat-bázis kezelési rendszereket« fejlesztenek az orosz biztonsági szolgálatok részére (pl. olyan eszközöket, amelyeket kimondottan a közösségi médiából származó adatgyűjtés (scraping) vagy más hírszerzési adatgyűjtési gyakorlatok révén szerzett nagy mennyiségű adat tárolására, visszanyerésére és kezelésére terveztek).

Ennélfogva a Positive Group PJSC az orosz informatikai ágazatban működő olyan szervezet, amely az FSZB engedélyezéssel, tanúsítással és államtitkok védelmével foglalkozó központja által kiadott engedéllyel rendelkezik.”

9 A Tanács 2023. június 26-án közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2023/1218 határozattal módosított 2014/145 határozatban, valamint a 2023/1216 végrehajtási rendelettel végrehajtott 269/2014 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó természetes és jogi személyek, szervezetek, valamint szervek részére szóló értesítést (HL 2023. C 222., 39. o.).

10 2023. július 13-i levelében a felperes kérte a Tanácstól azon bizonyítékokat tartalmazó iratanyag közlését, amelyek alapján a Tanács úgy határozott, hogy felveszi a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe.

11 2023. augusztus 4-én a Tanács továbbította a felperesnek a 2023. május 3-án kelt, WK 5423/2023 hivatkozási számú, bizonyítékokat tartalmazó iratanyag másolatát (a továbbiakban: bizonyítékokat tartalmazó első iratanyag).

12 2023. szeptember 13-án a Tanács elfogadta a fenntartásról szóló első jogi aktusokat, amelyekkel a felperes nevét ugyanazon okból tartották fenn a szóban forgó jegyzékeken, mint amely az eredeti jogi aktusokban szerepel.

13 A Tanács 2023. szeptember 14-én közzétette a Hivatalos Lapban a 2023/1767 határozattal módosított 2014/145 határozatban és a 2023/1765 végrehajtási rendelettel végrehajtott 269/2014 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervek részére szóló értesítést (HL 2023. C 324., 8. o.).

A kereset benyújtását követő tényállás

14 2023. szeptember 25-i levelében a felperes kérte a Tanácstól, hogy közölje a nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását megalapozó dokumentumokat.

15 2023. október 31-én a Tanács ismét megküldte a felperesnek a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyag másolatát, és közölte vele a bizonyítékokat tartalmazó, 2023. május 16-i WK 6512/2023 hivatkozási számú iratanyagban szereplő dokumentumokat is (a továbbiakban: bizonyítékokat tartalmazó második iratanyag).

16 2023. november 1-jei levelében a felperes a nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételére és az azokon való fenntartására vonatkozó határozat felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

17 2024. március 12-én a Tanács elfogadta a fenntartásról szóló második jogi aktusokat, amelyekkel a felperes nevét ugyanazon okból tartották fenn a szóban forgó jegyzékeken, mint amely az eredeti jogi aktusokban szerepel.

18 A Tanács 2024. március 13-án közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2024/847 határozattal módosított 2014/145 határozatban és a 2024/849 végrehajtási rendelettel végrehajtott 269/2014 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervek részére szóló értesítést (HL C, C/2024/2191).

19 2024. március 13-i levelében a Tanács elutasította a felperes 2023. november 1-jei felülvizsgálat iránti kérelmét.

20 2024. május 16-i levelében a Tanács a felperes 2024. április 30-i és május 14-i elektronikus levelére – amelyben a nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását alátámasztó valamennyi dokumentumhoz való hozzáférést kérte –, megerősítette, hogy 2023. augusztus 4-én és október 31-én már közöltek vele valamennyi dokumentumot, vagyis a bizonyítékokat tartalmazó első és második iratanyagot.

21 2024. május 31-i levelében a felperes a nevének a szóban forgó jegyzékeken a fenntartásról szóló második aktusokkal történő fenntartására vonatkozó határozat felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

22 2024. július 16-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy módosított indokolással továbbra is fenn kívánja tartani a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekben, és közölte vele ezt az új indokolást, valamint a bizonyítékokat tartalmazó, WK 9908/2024 hivatkozási számú, 2024. július 10-i iratanyagot (a továbbiakban: bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyag), amelyre a Tanács támaszkodott.

23 2024. július 31-i levelében a felperes a 2024. július 16-i levélre válaszul észrevételeket nyújtott be a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy a Tanács a módosított indokolásra tekintettel továbbra is fenn kívánja tartani nevét a szóban forgó jegyzékeken.

24 2024. szeptember 12-én a Tanács elfogadta a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokat, amelyekkel fenntartotta a felperes nevét a szóban forgó jegyzékeken. A jegyzékbevétel indoka a következőképpen módosult:

„A Pozitív Csoport Nyrt. (Positive Group PJSC) egy konglomerátum holdingtársasága, amely magában foglalja a Pozitiv Teknolodzhiz Rt.-t (AO Pozitiv Teknolodzhiz). A Pozitiv Teknolodzhiz Rt. az orosz informatikai ágazatban tevékenykedik, és az FSZB (FSB) engedélyezéssel, tanúsítással és államtitkok védelmével foglalkozó központja (Centre for Licensing, Certification, and Protection of State Secrets) által kezelt engedéllyel rendelkezik. Így a Pozitív Csoport Nyrt. egy olyan konglomerátum holdingtársasága, amelynek részét képezi egy, az orosz informatikai ágazatban működő és az FSB által kiadott engedéllyel rendelkező szervezet.

Ennélfogva a Pozitív Csoport Nyrt. az orosz informatikai ágazatban működő olyan szervezetnek minősül, amely az FSZB engedélyezéssel, tanúsítással és államtitkok védelmével foglalkozó központja által kezelt engedéllyel rendelkezik.”

25 A Tanács 2024. szeptember 13-án a Hivatalos Lapban közzétette a 2024/2456 határozattal módosított 2014/145 határozatban és a 2024/2455 végrehajtási rendelettel végrehajtott 269/2014/EU rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek részére szóló értesítést (HL C, C/2024/5573).

26 2024. szeptember 13-i levelében a Tanács elutasította a felperesnek a 2024. május 31-i és július 31-i levélben szereplő, felülvizsgálat iránti kérelmét, és tájékoztatta a felperest nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartásáról szóló határozatáról.

27 2024. november 1-jei levelében a felperes a nevének a szóban forgó jegyzékeken a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokkal történő fenntartására vonatkozó határozat felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

A felek kérelmei

28 A felperes a keresetlevél kiigazítását követően azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat az őt érintő részükben;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére;

– utasítsa el a Holland Királyság beavatkozási beadványát, mint elfogadhatatlant;

– a Holland Királyságot kötelezze saját költségeinek viselésére.

29 A Holland Királyság által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére;

– másodlagosan, amennyiben a Törvényszék megsemmisíti a 2023/1218, a 2023/1767, a 2024/847 vagy a 2024/2456 határozatot a felperest érintő részükben, rendelje el e határozatok joghatásainak a felperes tekintetében történő fenntartását, a fellebbezési határidő lejártáig, vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtanak be – a fellebbezés esetleges elutasításáig.

A jogkérdésről

30 Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az i) kritériummal szembeni jogellenességi kifogáson, a második a hatékony bírói jogvédelemhez való jog és az indokolási kötelezettség megsértésén, a harmadik nyilvánvaló értékelési hibákon, a negyedik pedig a védelemhez való jog és a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételéről szóló határozat felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettség megsértésén alapul.

A Holland Királyság beavatkozási beadványának elfogadhatóságáról

31 A felperes arra hivatkozik, hogy a Holland Királyság beavatkozási beadványa elfogadhatatlan, mivel nem fejti ki kellő egyértelműséggel és pontossággal a felhozott jogalapokat és érveket, tehát nem tartja tiszteletben a Törvényszék eljárási szabályzatának 145. cikkében előírt feltételeket.

32 Az eljárási szabályzat 145. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében a beavatkozási beadványnak tartalmaznia kell a beavatkozó által felhozott jogalapokat és érveket.

33 A keresetlevélre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amely analógia útján a beavatkozási beadványra is alkalmazandó, a jogalapok rövid ismertetésének kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére a védekezésének előkészítését és azt, hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül is határozni

tudjon a keresetről (lásd: 2009. szeptember 9-i Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ítélet, T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 és T-270/01, EU:T:2009:315, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Meg kell állapítani, hogy beavatkozási beadványában a Holland Királyság hangsúlyozza az i) kritérium jelentőségét az Oroszországi Föderáció által Ukrajnában folytatott információs hadviselésre adott válaszként. Rámutat az orosz hírszerzési és biztonsági szolgálatok és az orosz informatikai ágazat közötti szoros kapcsolatra, valamint az i) kritérium alá tartozó orosz informatikai társaságok szerepére az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni információs hadviselésében. E tekintetben a Holland Királyság példákat hoz fel arra vonatkozóan, hogy az Oroszországi Föderáció Szövetségi Biztonsági Szolgálatának (FSB) engedélyezési, tanúsítási és államtitokvédelmi központja által a kriptográfiai eszközökkel való munkavégzés céljából kiadott engedéllyel (a továbbiakban: FSB-engedély) rendelkező vállalkozások fontos szerepet játszanak az orosz kiberkatonai rendszerben. Arra a következtetésre jut, hogy az i) kritériumra azért van szükség, mert csökkenti az Oroszországi Föderáció azon lehetőségét, hogy továbbra is információs hadviselést folytasson Ukrajnával szemben, és e kritérium arányos.

35 Így a Holland Királyság beavatkozási beadványából kellően egyértelműen kitűnik, hogy a felhozott érvek az i) kritériummal szembeni jogellenességi kifogásra alapított első jogalap elutasítására irányulnak.

36 Következésképpen a Holland Királyság beavatkozási beadványa megfelel az eljárási szabályzat 145. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményeknek, és elfogadható.

Az i) kritériummal szembeni jogellenességi kifogásra alapított, első jogalapról

37 A felperes az EUMSZ 277. cikk alapján jogellenességi kifogást emel az i) kritériummal szemben, amely alapján a nevét felvették a szóban forgó jegyzékekbe és azokon fenntartották. Arra hivatkozik, hogy az i) kritérium, ahogyan azt a Tanács értelmezte, vagyis amennyiben az az FSB engedélyével rendelkező valamennyi informatikai társaságra alkalmazandó, függetlenül az engedély típusától, és anélkül, hogy megállapítható lenne az „Ukrajna területi integritását aláásó vagy fenyegető” tevékenységekkel való kapcsolat, először is sérti az előreláthatóság és a jogbiztonság elvét, másodszor sérti az arányosság elvét, harmadszor pedig aránytalanul sérti a vállalkozás szabadságát.

38 Az EUMSZ 277. cikk értelmében az Unió intézményei, szervei, vagy hivatalai által elfogadott, általános hatállyal bíró jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet a 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága előtt a szóban forgó jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon.

39 Az EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely minden fél számára biztosítja azt a jogot, hogy a neki címzett határozat megsemmisítése érdekében járulékosan vitassa az ilyen határozat alapját képező általános hatályú jogi aktusok érvényességét, ha e fél ha nem rendelkezett azzal a joggal, hogy ezen jogi aktusok ellen az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlen keresetet nyújtson be, és a következményeket tehát anélkül viseli, hogy lehetősége lett volna a megsemmisítésüket kérni. Annak az általános jogi aktusnak, amelynek jogellenessége felmerül, a jogorvoslat tárgyát képező ügyben közvetlenül vagy közvetve alkalmazhatónak kell lennie, továbbá a megtámadott egyedi határozat és a szóban forgó általános jogi aktus között közvetlen jogi kapcsolatnak kell fennállnia (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 A bírósági felülvizsgálat intenzitását illetően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságoknak az EUM-Szerződés alapján biztosított hatáskörüknek megfelelően biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének az uniós jogrend szerves részét képező alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát. E követelményt az EUMSZ 275. cikk második bekezdése kifejezetten tartalmazza (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 A Tanács mindazonáltal a jogi kritériumok általános és elvont meghatározását, valamint a korlátozó intézkedések elfogadásának a módjait illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Következésképpen az e kritériumokat és módokat meghatározó, olyan általános hatályú szabályok, mint a megtámadott jogi aktusoknak a jelen jogalappal érintett kritériumokat előíró rendelkezései, korlátozott bírósági felülvizsgálat tárgyát képezik, amely az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények tárgyi pontosságának, a téves jogalkalmazás hiányának, valamint a tények értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának az ellenőrzésére korlátozódik (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E korlátozott felülvizsgálat alkalmazandó különösen azon célszerűségi megfontolások mérlegelésére, amelyeken a korlátozó intézkedések alapulnak (2015. április 29-i Bank of Industry and Mine kontra Tanács ítélet, T-10/13, EU:T:2015:235, 75. pont; 2023. szeptember 13-i Venezuela kontra Tanács ítélet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Ugyanakkor az a széles mérlegelési jogkör, amellyel a Tanács a korlátozó intézkedések elfogadása jogi kritériumainak meghatározása tekintetében rendelkezik, nem jogosítja fel a Tanácsot arra, hogy megsértse a jogállamiság értékeit, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta) rögzített elveket és jogokat, és ezért a Törvényszék feladata annak vizsgálata, hogy az i) kritérium megfelel-e az előreláthatóság, a jogbiztonság és az arányosság elvének (lásd ebben az értelemben: 2014. július 16-i National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, T-578/12, nem tették közzé, EU:T:2014:678, 110. és 111. pont; 2015. szeptember 4-i NIOC és társai kontra Tanács ítélet, T-577/12, nem tették közzé, EU:T:2015:596, 129. és 130. pont).

Az előreláthatóság és a jogbiztonság elvének megsértésére alapított, első kifogásról

43 A felperes arra hivatkozik, hogy az i) kritérium alkalmazhatóságának feltételeit nem határozták meg kellő pontossággal. Az i) kritérium Tanács általi szó szerinti értelmezése korlátlan mérlegelési jogkört biztosít számára, és lehetővé teszi, hogy korlátozó intézkedéseket fogadjon el az orosz informatikai ágazatban működő, az FSB engedélyével rendelkező valamennyi társasággal szemben, anélkül hogy ezen intézkedések konkrét tevékenységeken alapulnának, megsértve ezzel az előreláthatóság és a jogbiztonság elvét.

44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság elve azt jelenti, hogy az uniós jogszabályoknak a jogalanyok számára egyértelműnek, alkalmazásuk szempontjából pedig kiszámíthatónak kell lenniük. E jogszabálynak világosnak és pontosnak kell lenniük, hogy a jogalanyok félreérthetőség nélkül megismerhessék jogaikat és kötelezettségeiket (lásd: 2024. december 18-i Mironovich Shor kontra Tanács ítélet, T-489/23, EU:T:2024:912, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 E tekintetben először is a fenti 6. pontban említett i) kritérium szövegéből kitűnik, hogy annak alkalmazása két objektív feltétel teljesülését feltételezi, nevezetesen egyrészt azt, hogy az érintett jogi személy, szervezet vagy szerv az orosz informatikai ágazatban tevékenykedik, másrészt pedig, hogy az FSB engedélyével vagy „fegyverekre és katonai felszerelésekre” vonatkozó engedéllyel rendelkezik.

46 Következésképpen az i) kritérium alkalmazási feltételei objektív módon meghatározzák a személyek körülhatárolt csoportját.

47 Másodszor meg kell állapítani, hogy a 2023/1215 rendelet (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Tanács az i) kritériumot bevezető 2023/1218 határozatot „az Oroszország[i Föderáció] által az Ukrajna elleni agressziós háborújának végrehajtása érdekében folytatott információs hadviselésre válaszul” fogadta el.

48 Az i) kritérium így a szóban forgó korlátozó intézkedésekre vonatkozó szabályozás céljai által körülhatárolt jogi keretbe illeszkedik, amelyet annak szükségessége jellemez, hogy a helyzet súlyosságára tekintettel maximális nyomást gyakoroljanak az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy az utóbbiak vessenek véget az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak, valamint az ezen országgal szembeni katonai agressziónak. Ebből a szempontból a szóban forgó korlátozó intézkedések megfelelnek az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett azon célkitűzésnek, hogy az Egyesült Nemzetek San Franciscóban, 1945. június 26-án aláírt Alapokmányában foglalt célokkal és elvekkel összhangban megőrizzék a békét, megelőzzék a konfliktusok kialakulását, és erősítsék a nemzetközi biztonságot (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Ezenfelül az i) kritérium által a Tanácsnak biztosított mérlegelési jogkört az indokolási kötelezettség és a megerősített eljárási jogok ellensúlyozzák (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy azokban az esetekben, amikor az uniós intézmények mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az uniós jogrend által a közigazgatási eljárásokban biztosított garanciák tiszteletben tartásának még nagyobb jelentősége van (lásd: 2014. július 16-i National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, T-578/12, nem tették közzé, EU:T:2014:678, 122. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. szeptember 4-i NIOC és társai kontra Tanács ítélet, T-577/12, nem tették közzé, EU:T:2015:596, 141. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Egyébiránt a Tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy mérlegelési jogköre arra a kérdésre korlátozódik, hogy fel kell-e venni a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékébe minden olyan szervezetet, amely megfelel az i) kritériumnak, vagy csak néhányat közülük, és ebben az esetben melyeket.

51 Ugyanis, noha a Tanács nem veheti fel a jegyzékekbe olyan személyek nevét, akik nem felelnek meg az alkalmazandó jogi aktusokban meghatározott jegyzékbevételi kritériumoknak, nem köteles e jegyzékekbe felvenni minden olyan személy nevét, aki megfelel e kritériumoknak. A Tanács e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely lehetővé teszi számára, hogy adott esetben ne rendeljen el korlátozó intézkedéseket az ilyen személlyel vagy szervezettel szemben, ha úgy ítéli meg, hogy a célkitűzéseikre tekintettel ezt nem célszerű megtenni (lásd: 2024. december 18-i Rosbank kontra Tanács ítélet, T-270/23, nem tették közzé, EU:T:2024:904, 136. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Ebből következik, hogy az i) kritérium által a Tanácsra ruházott mérlegelési jogkör nem minősíthető korlátlannak vagy önkényesnek, mivel e kritérium kellően világos és előre látható, és a Tanács hatáskörét körülhatárolják a kitűzött célok. Ennélfogva az i) kritérium megfelel az előreláthatóság és a jogbiztonság elvének.

53 Ezt a következtetést nem kérdőjelezik meg a felperes érvei.

54 Először is, ami az i) kritériumban előírt, az FSB engedélyével való rendelkezésre vonatkozó feltételt illeti, a felperes arra hivatkozik, hogy azt túlságosan általánosan határozták meg, és az az oroszországi engedélyezési rendszer téves értelmezésén alapul.

55 A felperes azt állítja, hogy az i) kritérium szövege nem pontos, mivel arra enged következtetni, hogy az FSB által kiadott engedélynek csak egyetlen típusa van, miközben az FSB a szokásos kereskedelmi tevékenységeknek megfelelő engedélyek széles körét adja ki.

56 A felperes többek között azt állítja, hogy 28 „4. típusú”, azaz a titkosításhoz kapcsolódó tevékenységekre kiadott engedély létezik. Megjegyzi, hogy ezen engedélyek közül csak egy vonatkozik titkosítási eszközök kifejlesztésére, a másik 27 pedig titkosítási technológiák használatára vonatkozik, például online banki alkalmazások esetében, és hogy szinte minden oroszországi bank – beleértve a külföldi bankokat is – rendelkezik ilyen engedéllyel. Arra is rámutat, hogy az „államtitok”-engedélyeknek három típusa létezik, és azokat nem kizárólag az informatikai ágazatban működő vállalkozásoknak adják ki, hanem mobiltelefon-szolgáltatóknak, építőipari vállalkozásoknak, sőt takarítási szolgáltatóknak is. Arra hivatkozik, hogy több ezer orosz vállalkozás rendelkezik FSB-engedélyekkel a gazdaság valamennyi ágazatában, és semmilyen kapcsolatban nem állnak az információs hadviseléssel.

57 Meg kell állapítani, hogy az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) által összeállított, a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagban – amelyre a Tanács az i) kritérium bevezetése érdekében támaszkodott – szerepel az FSB honlapjának kivonata, amely az engedély beszerzését igénylő különböző tevékenységeket írja le, és amelyben az FSB hét engedélytípust különböztet meg.

58 Az FSB honlapjából kitűnik, hogy az „1. típusú” engedélyek az államtitoknak minősülő információk felhasználásával kapcsolatos munkákra, a „2. típusú” engedélyek az államtitoknak minősülő információkat tartalmazó információvédelmi eszközök létrehozására irányuló tevékenységekre, a „3. típusú” engedélyek pedig az államtitkok védelme területén hozott intézkedések vagy szolgáltatásnyújtások végrehajtására vonatkoznak. Az engedélyek e három típusa „államtitok”-engedélynek minősül, és azokat az Oroszországi Föderáció kormányának „az államtitoknak minősülő információk felhasználásával, információvédelmi eszközök létrehozásával, valamint az államtitkok védelmét szolgáló intézkedések végrehajtásával és (vagy) szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységek végzése céljából a vállalkozások, intézmények és szervezetek részére kiadott engedélyekről” szóló rendeletet jóváhagyó, 1995. április 15-i 333. sz. határozata alapján adják ki. A „4. típusú” engedélyek a titkosítási (kriptográfiai) eszközökkel kapcsolatos szabályozott tevékenységekre vonatkoznak, és azokat az Oroszországi Föderáció kormányának „a titkosítási (kriptográfiai) eszközök, informatikai rendszerek és titkosítási (kriptográfiai) eszközökkel védett távközlési rendszerek fejlesztésével, gyártásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységekre, munkák végzésére, információtitkosítással kapcsolatos szolgáltatások nyújtására, titkosítási (kriptográfiai) eszközök műszaki karbantartására, titkosítási (kriptográfiai) eszközökkel védett informatikai rendszerekkel és távközlési rendszerekkel kapcsolatos szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedélyek kiadásáról” szóló rendeletet jóváhagyó, 2012. április 16-i 313. sz. határozata alapján adják ki (a

továbbiakban: 313. rendelet). Az „5. típusú” engedélyek a titkos információszerzésre szolgáló speciális technikai eszközök fejlesztésére, gyártására, értékesítésére és értékesítés céljából történő beszerzésére, a „6. típusú” engedélyek a titkos információszerzésre szánt elektronikus eszközök azonosítására irányuló tevékenységekre, a „7. típusú” engedélyek pedig a bizalmas információk védelmét szolgáló eszközök fejlesztésére és gyártására irányuló tevékenységekre vonatkoznak.

59 A Tanács ráadásul nem vitatja azt a tényt, hogy a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagban említett 313. rendelet 28 különböző, „4. típusú” engedélyt ír elő a titkosítási eszközökkel kapcsolatos tevékenységekre.

60 Következésképpen a felperes állításával ellentétben abból a tényből, hogy az i) kritérium az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő, többek között az FSB engedélyével rendelkező szervezetekre vonatkozik, nem vonható le az a következtetés, hogy a Tanács úgy ítélte meg, hogy az FSB csak egyfajta engedélyt ad ki.

61 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az i) kritérium alkalmazása nem korlátozódik arra a feltételre, hogy valamely szervezet az FSB engedélyével rendelkezik, hanem azt is feltételezi, hogy ez utóbbi az orosz informatikai ágazatban tevékenykedik. Így az a tény, hogy a más gazdasági ágazatokhoz tartozó vállalkozások FSB-engedéllyel rendelkeznek, nem releváns, mivel az i) kritérium nem vonatkozik rájuk.

62 Ennélfogva a felperes azon érvét, amely szerint az FSB engedélyével való rendelkezés nem korlátozódik az informatikai ágazatban tevékenykedő vállalkozásokra, az i) kritérium jogszerűségének értékelését illetően mint hatástalant el kell utasítani.

63 Ugyanígy nem releváns a felperes azon érve, amely szerint az a tény, hogy valaki „4. típusú” titkosítási engedéllyel rendelkezik, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy „államtitok”-engedéllyel is rendelkezik, mivel az i) kritérium egyértelműen azt írja elő, hogy egyetlen FSB-engedéllyel rendelkezzen, függetlenül annak típusától, anélkül hogy megkövetelné, hogy „államtitokra” vonatkozó engedélyről legyen szó.

64 Az i) kritérium szó szerinti értelmezéséből kitűnik, hogy e kritérium az FSB-engedéllyel rendelkező, az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő valamennyi szervezetre vonatkozik, függetlenül az engedély típusától. Ez az értelmezés nem jelentheti azt, hogy e kritérium elfogadása az orosz engedélyezési rendszer téves értelmezésén alapul.

65 Így a felperes állításával ellentétben az a tény, hogy az i) kritérium az FSB által kiadott valamennyi típusú engedélyre vonatkozik, nem jelenti azt, hogy e kritérium nem egyértelmű vagy pontos.

66 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy az i) kritérium nem kellően pontos, mivel nem az érintett személy konkrét tevékenységére vonatkozik, amint azt az ítélkezési gyakorlat megköveteli.

67 Egyrészt meg kell állapítani, hogy a 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítéletnek (C-280/12 P, EU:C:2013:775) a felperes által hivatkozott 81. pontjában a Bíróság kizárólag azt állapította meg, hogy ebben az ügyben „az uniós bíróság felülvizsgálatának tárgyát képező intézkedés nem valamely meghatározott gazdasági ágazatra, hanem egy pontosan körülhatárolt, állítólagos tevékenység miatt egy önálló vállalkozásra irányuló, célzott intézkedés [volt]”. Ebből következik, hogy a Bíróság kizárólag azt állapította meg, hogy a szóban forgó egyedi korlátozó intézkedést az érintett személy tevékenységére vonatkozó kritérium alapján fogadták el, és hogy ennélfogva kevéssé releváns a Tanács azon érve, amely szerint az EUMSZ 215. cikk

(1) bekezdésének megfelelően jogosult volt általános gazdasági szankciókat hozni vagy az iráni gazdaság bizonyos ágazatait sújtani. Mivel ez az ítélet nem valamely jegyzékbevételi kritérium értelmezésére vonatkozik, a jelen ügyben nem releváns.

68 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az i) kritérium első feltétele értelmében e kritérium alkalmazása azokra a szervezetekre korlátozódik, amelyek egy adott ágazatban, nevezetesen az orosz informatikai ágazatban tevékenykednek. Ráadásul az e kritérium által előírt második, az FSB engedélyével való rendelkezésre vonatkozó feltétel bizonyos, a fenti 58. pontban említett tevékenységek végzését is magában foglalja, amelyekre az engedélyeket kiadták.

69 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperes nem pontosítja, hogy mit tekint „pontosan körülhatárolt tevékenységnek”, és nem állítja, hogy az i) kritérium alkalmazásának az orosz informatikai ágazatba tartozó tevékenységekre való korlátozása nem kellően pontos.

70 Következésképpen a felperes érvét el kell utasítani.

71 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy az engedély megszerzése egy bizonyos típusú tevékenység gyakorlásának jogi előfeltétele, és hogy az i) kritérium így jogszerű tevékenységekre vonatkozik. Márpedig a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy valamely személy nem szankcionálható olyan jogi kötelezettség miatt, mint az adófizetési kötelezettség, és az a tény, hogy engedéllyel rendelkezik valamely kereskedelmi tevékenység – különösen egy szabályozott ágazatban történő – gyakorlására, nem minősül elegendő indoknak az egyedi korlátozó intézkedés előírására.

72 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes által ezen érv alátámasztására említett ítélkezési gyakorlat nem a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbevétele valamely feltételének jogszerűségére vonatkozott, hanem annak meghatározására irányult, hogy a Tanács elegendő bizonyítékot terjesztett-e elő annak alátámasztására, hogy a felperesek teljesítették a szóban forgó jegyzékbevételi kritériumban előírt feltételeket.

73 Így a felperes által hivatkozott ítéletekben a Törvényszék megállapította, hogy mivel az adófizetés az összes adóalanyra alkalmazandó jogi kötelezettségnek minősül, a Tanács nem vonhatja le azt a következtetést az érintett személy általi adófizetésből, hogy ez utóbbi teljesíti a harmadik ország rendszerének pénzügyi támogatására vonatkozó kritériumot (2014. december 9-i Peftiev kontra Tanács ítélet, T-441/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1041, 188. pont; 2015. október 6-i Chyzh és társai kontra Tanács ítélet, T-276/12, nem tették közzé, EU:T:2015:748, 169. pont). A Törvényszék azt is megállapította, hogy az a tény, hogy valamely társaság egy szabályozott ágazatban végzi tevékenységeit, vagy a szóban forgó rendszerrel való kapcsolatokat vonja maga után, de önmagában nem bizonyíthatja, hogy e társaság pénzügyileg támogatta ezt a rendszert (2014. december 9-i Peftiev kontra Tanács ítélet, T-441/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1041, 195. pont), vagy fegyverek behozatalához és kiviteléhez igényelt engedélyt, ami nem elegendő annak megállapításához, hogy hasznot húzott a szóban forgó rendszerből (2017. szeptember 27-i BelTechExport kontra Tanács ítélet, T-765/15, nem tették közzé, EU:T:2017:669, 100. pont).

74 Következésképpen a felperes által hivatkozott ítéletekből nem lehet arra következtetni, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Tanács a korlátozó intézkedések elfogadásának feltételeként nem írhatott elő olyan jegyzékbevételi kritériumot, amely magában foglalja egy adott engedéllyel való rendelkezést. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem releváns az i) kritérium jogszerűségének értékelése szempontjából.

75 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperes nem fejti ki, hogy az a tény, hogy az FSB engedélye szükséges az oroszországi jogszerű tevékenységek gyakorlásához, milyen okból releváns az i) kritérium jogszerűségének az előreláthatóság és a jogbiztonság elvére tekintettel történő értékelése szempontjából. Mindenesetre sem a 2014/145 határozat, sem a 269/2014 rendelet nem köti a szóban forgó jegyzékekbe felvett természetes és jogi személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések elfogadását ahhoz a feltételhez, hogy azok Oroszországban jogellenesnek minősülő tevékenységet folytassanak.

76 Következésképpen a felperes állításával ellentétben az a tény, hogy az i) kritérium az FSB engedélyével rendelkező valamennyi személyre vonatkozik, függetlenül tevékenységeinek jogszerű vagy jogellenes jellegétől, nem jelenti azt, hogy e kritérium nem kellően világos vagy előre látható.

77 Negyedszer, a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokra vonatkozó kiigazítási beadványban a felperes azt állítja, hogy a Tanács úgy értelmezte az i) kritériumot, hogy az lehetővé teszi számára, hogy a szóban forgó jegyzékekbe olyan társaságok nevét vegye fel, amelyek maguk nem rendelkeztek az FSB engedélyével, pusztán azzal az indokkal, hogy az ilyen engedéllyel valamely leányvállalatuk rendelkezett. Azzal érvel, hogy a több leányvállalattal rendelkező holdingtársaságot magában foglaló összetett vállalati struktúrákat érintő helyzetekben az i) kritérium Tanács általi értelmezése ahhoz vezethet, hogy a vállalatcsoport egésze, és különösen azok a leányvállalatok, amelyek nem gyakorolják tevékenységüket az érintett ágazatban, vagy nem rendelkeznek az FSB engedélyével, korlátozó intézkedések hatálya alá tartozhatnak pusztán amiatt, hogy a csoporton belül egyetlen szervezet egy releváns engedély jogosultja lehet.

78 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az i) kritérium szövegéből kitűnik, hogy az kifejezetten a „jogi személyekre, szervezetekre és szervekre” vonatkozik. Márpedig az i) kritériumban használt három fogalmat eltérő hatályúnak kell tekinteni.

79 Ami a „szervezet” fogalmát illeti, e kifejezés használatának az a célja, hogy lehetővé tegye az i) kritérium minden „szervezetre” történő alkalmazását, függetlenül annak jogi formájától.

80 E tekintetben a felperes a tárgyaláson az i) kritérium angol változatának szövegére támaszkodva – amennyiben az a „legal persons, entities or bodiesra” vonatkozik – azt állította, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy az a „legal persons, legal entities or legal bodiesra” alkalmazandó.

81 Mindazonáltal a felperes azon érve, amely szerint a „szervezet” fogalma csak a „jogi szervezetekre” vonatkozik, azzal a következménnyel jár, hogy e fogalmat a „jogi személy” fogalmára szűkíti, és megszünteti az i) kritériumban szereplő felsorolás hatékony érvényesülését. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés különböző lehetséges értelmezései közül azt kell előnyben részesíteni, amely alkalmas e rendelkezés hatékony érvényesülésének biztosítására (lásd: 2023. június 29-i Interfel ítélet, C-501/22–C-504/22, EU:C:2023:531, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

82 Így a „szervezet” fogalma nincs átfedésben a jogi személy fogalmával, és úgy kell tekinteni, mint amely tágabb hatállyal rendelkezik annak érdekében, hogy lehetővé tegye korlátozó intézkedések elfogadását minden olyan „szervezettel” szemben, amely megfelel az i) kritériumban előírt feltételeknek, anélkül hogy azt korlátoznák az Oroszországban fennálló különböző jogi struktúrák, vagy a jogi személyiség hiánya.

83 Így meg kell állapítani, hogy valamely anyavállalat és leányvállalata – még ha jogilag elkülönült személyek is – többek között az anyavállalat részesedésének mértékétől vagy az általa gyakorolt irányítás intenzitásától függően egyetlen egységet alkothat.

84 Az i) kritériumban a „szervezet” kifejezés használata így lehetővé teszi, hogy az anyavállalatból és az általa ellenőrzött vagy attól függő leányvállalatokból álló csoportra vonatkozzon.

85 E tekintetben, amint arra a Tanács rámutat, az i) kritérium bármely más értelmezése sértené annak hatékony érvényesülését és a korlátozó intézkedések hatékonyságát, mivel lehetővé tenné valamely társaság számára, hogy megkerülje e kritérium alkalmazását azáltal, hogy leányvállalatot hoz létre az FSB engedélyének megszerzése és megtartása céljából.

86 Ebből következik, hogy abban az esetben, ha az anyavállalat tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll az egyik leányvállalata oly módon, hogy az utóbbira meghatározó befolyást gyakorol, e társaságok az i) kritérium értelmében vett egyetlen csoportot, tehát egyetlen egységet alkotnak. Így ebben az esetben az anyavállalat és leányvállalata által alkotott szervezet i) kritérium alapján történő jegyzékbevételi feltételei akkor teljesülnek, ha a leányvállalat tevékenykedik az orosz informatikai ágazatban és rendelkezik az FSB engedélyével.

87 Következésképpen a felperes állításával ellentétben ez az értelmezés megfelel az i) kritérium szövegének, amelyet kellően világosnak és előre láthatónak kell tekinteni.

88 A fentiekből következik, hogy az első kifogást el kell utasítani.

Az arányosság elvének megsértésére alapított, második kifogásról

89 A felperes arra hivatkozik, hogy az i) kritérium Tanács általi szó szerinti értelmezése lehetővé teszi a Tanács számára, hogy szankciókat szabjon ki bármely, az informatikai ágazatban működő, az FSB engedélyével rendelkező társasággal szemben, anélkül hogy bizonyítaná az „orosz hírszerző közösséggel” vagy az információs hadviseléssel való kapcsolatot, ami meghaladja az Oroszországi Föderációval szemben kiszabott szankciók által kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket.

90 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (2012. március 13-i Melli Bank kontra Tanács ítélet, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 52. pont; lásd még: 2023. szeptember 13-i Venezuela kontra Tanács ítélet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. december 20-i Islentyeva kontra Tanács ítélet, T-233/22, EU:T:2023:828, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

91 Ezenkívül az arányosság elve tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatát illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy széles körű mérlegelési mozgásteret kell elismerni az uniós jogalkotó részére olyan területeken, amelyek a jogalkotó részéről politikai, gazdasági, társadalmi döntéseket és összetett mérlegelést igényelnek. Így az e területeken elfogadott intézkedés jogszerűségét csak annak a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni kívánt cél elérésére nyilvánvalóan alkalmatlan volta érintheti (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 120. pont, valamint az ott hivatkozott

ítélkezési gyakorlat; 2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 77. pont; lásd még: 2023. szeptember 13-i Venezuela kontra Tanács ítélet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

92 Először is, ami az i) kritérium bevezetésével elérni kívánt célokat illeti, meg kell állapítani, hogy a 2023/1218 határozat (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy „[a]z Unió továbbra is töretlenül támogatja Ukrajna szuverenitását és területi integritását”. E határozat (3) preambulumbekezdése szerint az Európai Tanács a 2023. március 23-i következtetéseiben „ismételten hangsúlyozta, hogy az Unió továbbra is elkötelezett az Oroszország[i Föderáció]ra gyakorolt kollektív nyomás – többek között esetleges további korlátozó intézkedések révén történő – fenntartása és fokozása mellett”. A 2023/1218 határozat (5) preambulumbekezdéséből az is kitűnik, hogy „a Tanács úgy értékelte […], hogy az információs hadviselés kulcsfontosságú eszközt jelent az Oroszország[i Föderáció] számára Ukrajna elleni agressziós háborújának végrehajtásához, és súlyosan megsérti a nemzetközi jogot és az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elveket”.

93 Ezenfelül, amint arra a 2023/1215 rendelet (2) preambulumbekezdése rámutat, a Tanács elfogadta a 2023/1218 határozatot, amely bevezette az i) kritériumot „az Oroszország[i Föderáció] által az Ukrajna elleni agressziós háborújának végrehajtása érdekében folytatott információs hadviselésre válaszul”.

94 Az Ukrajna elleni agressziós háborújában az Oroszországi Föderáció információmanipulációja által játszott szerepet a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagban szereplő számos dokumentum és újságcikk bizonyítja. Ezt a szerepet az ellenkérelemhez csatolt számos jelentés is hangsúlyozta, többek között az EKSZ-nek a külföldi információmanipuláció és beavatkozás elleni küzdelem terén végzett tevékenységéről szóló, 2023. február 2-án közzétett 2022. évi jelentése; az EKSZ 2023. februári, a külföldi információmanipulációval és beavatkozással kapcsolatos fenyegetésekről szóló első jelentése, valamint az EKSZ és az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségének (ENISA) 2022. decemberi, „Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI) and Cybersecurity – Threat landscape” (Információmanipuláció és külföldi beavatkozás és kiberbiztonság – A fenyegetettség állapota) című jelentése.

95 Mivel a propaganda és a dezinformációs kampányok alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a demokratikus társadalmak alapjait, és a modern háborús eszköztár szerves részét képezik, a szóban forgó korlátozó intézkedések az EUSZ 3. cikk (1) és (5) bekezdésében az Unió számára kitűzött, többek között a békével kapcsolatos céloknak az Unió általi követésének keretébe is illeszkednek (lásd ebben az értelemben: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 162. pont).

96 Másodszor meg kell állapítani, hogy az Oroszországi Föderáció által folytatott információs hadviselést az orosz biztonsági szolgálatok szervezik, az interneten – többek között a közösségi hálózatokon keresztül – folytatott félretájékoztatási kampányok vagy kibertámadások keretében.

97 E tekintetben egyrészt meg kell állapítani, hogy az ellenkérelemhez és a Holland Királyság beavatkozási beadványához csatolt számos dokumentum tanúsítja az orosz biztonsági szolgálatok, különösen a Hírszerzési Főigazgatóság (GRU), az FSB és a Külföldi Hírszerzési Szolgálat (SVR) részvételét az Oroszországon kívül végrehajtott dezinformációs, beavatkozási és destabilizációs kiberműveletekben. Ugyanígy, a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagban szereplő több dokumentum is leírja, hogy az FSB milyen módon vesz részt az orosz hatóságok által folytatott információs hadviselésben.

98 Másrészt a 2023/1218 határozat (5) preambulumbekezdésében a Tanács megállapította, hogy „[a]z informatikai ágazatban működő […] vállalatok […] kritikus technológiával és szoftverekkel látják el az orosz hírszerző közösséget”, és hogy ezek a vállalkozások FSB engedéllyel, vagy „fegyverekre és katonai felszerelésekre vonatkozó egyedi engedéllyel” rendelkeznek.

99 E tekintetben a Tanács és a Holland Királyság által benyújtott számos dokumentum azt bizonyítja, hogy az orosz biztonsági szolgálatokat az információtechnológiai ágazatban, különösen az informatikai és kiberbiztonsági ágazatban működő orosz magánvállalkozások segítik az információs hadviselés keretében végzett tevékenységük során. Ezek a dokumentumok például rávilágítanak, hogy az ebben az ágazatban működő vállalkozások kutatást és fejlesztést végeznek az orosz biztonsági szolgálatok számára, vagy technológiai eszközöket, valamint munkaerő-felvételi támogatást nyújtanak nekik.

100 Meg kell állapítani, hogy a felperes az ellenkérelem két mellékletének vitatására szorítkozik, arra hivatkozva, hogy azok nem elegendőek annak bizonyításához, hogy az orosz informatikai társaságok egyrészt támogatást nyújtanak az orosz biztonsági szolgálatoknak a kutatáshoz és fejlesztéshez, másrészt pedig versenyvizsgákat és konferenciákat szerveznek annak érdekében, hogy megkönnyítsék a személyzet e szolgálatok általi felvételét.

101 Márpedig a Tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy e két melléklet tartalmát számos más, az ellenkérelemhez és Hollandia beavatkozási beadványához csatolt bizonyíték is megerősíti, amelyeket a felperes nem vitat. Ez utóbbi a tárgyaláson azt is jelezte, hogy az informatikai ágazatban működő bizonyos orosz vállalkozások támogatást nyújtanak az orosz biztonsági szolgálatoknak.

102 A Tanács tehát érvényesen támaszkodhatott ezekre a bizonyítékokra annak alátámasztása érdekében, hogy kapcsolat áll fenn az orosz informatikai ágazat és az orosz biztonsági szolgálatok között.

103 Így az i) kritérium, amennyiben az az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő, az FSB engedélyével vagy „fegyver- és katonai felszerelési” engedéllyel rendelkező jogi személyekre, szervezetekre vagy szervekre vonatkozik, korlátozhatja az Oroszországi Föderáció kormánya rendelkezésére álló eszközöket az információs hadviselés végrehajtásához, mivel e jogi személyek, szervezetek vagy szervek az orosz biztonsági szolgálatokkal való kapcsolatuk révén közvetlenül vagy közvetve hozzájárulnak e kormány azon képességéhez, hogy végrehajtsa az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló tevékenységeit és politikáit.

104 Ebből következik, hogy az i) kritérium koherens módon megfelel az orosz hatóságokra gyakorolt nyomás fokozására irányuló célkitűzésnek, és nem tekinthető e cél szempontjából nyilvánvalóan alkalmatlannak a fenti 91. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében.

105 Ezenkívül a Tanács az ukrajnai helyzet tartóssága, sőt súlyosbodása miatt vélte úgy, hogy az i) kritérium bevezetésével ki kell terjesztenie a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek körét azzal a céllal, hogy fokozza az Oroszországi Föderáció kormányára gyakorolt nyomást azáltal, hogy korlátozza az információs hadviselés folytatására való képességét. A jogok sérelmének az intézkedések hatékonysága szerinti fokozatos jellegén alapuló megközelítésből következik, hogy az intézkedések arányossága megállapítható (lásd analógia útján: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776,

126. pont; 2017. január 25-i Almaz-Antey Air and Space Defence kontra Tanács ítélet, T-255/15, nem tették közzé, EU:T:2017:25, 104. pont; 2024. november 20-i Uss kontra Tanács ítélet, T-571/23, nem tették közzé, EU:T:2024:839, 78. pont).

106 Az i) kritériumra azért van szükség, hogy fokozódjon az orosz hatóságokra gyakorolt nyomás annak érdekében, hogy azok vessenek véget az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak, amelyeket többek között információs hadviselés révén, valamint ezen ország katonai agressziója révén folytatnak. Következésképpen az i) kritérium nem tűnik nyilvánvalóan aránytalannak az elérni kívánt célokhoz képest.

107 Ezt a következtetést nem kérdőjelezik meg a felperes érvei.

108 A felperes azt állítja, hogy az i) kritérium csak akkor tekinthető az arányosság elvével összhangban állónak, ha azt a 2023/1218 határozat (5) preambulumbekezdésében és a 2023/1215 rendelet (2) preambulumbekezdésében előírt, a bevezetését igazoló célkitűzések fényében értelmezik. Az i) kritérium és e célok közötti elegendő kapcsolat fennállása egyrészt annak bizonyítását igényli, hogy az informatikai ágazatban tevékenykedő szervezetek rendelkeznek az „államtitok” biztonsági szintű információk kezelését lehetővé tévő FSB-engedéllyel vagy „fegyverekre és katonai felszerelésekre” vonatkozó engedéllyel, másrészt pedig, hogy technológiákat és szoftvereket fejlesztenek az „orosz hírszerző közösség” számára, és hogy tevékenységeik magukban foglalják az Oroszországi Föderáció által folytatott információs hadviselésben való részvételt.

109 Elsősorban a felperes arra hivatkozik, hogy az i) kritériumot úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag azokra a szervezetekre vonatkozik, amelyek ténylegesen részt vesznek az Oroszországi Föderáció által folytatott információs hadviselésben.

110 Egyrészt meg kell állapítani, hogy az i) kritérium olyan értelmezése, amely szerint az csak az orosz biztonsági szolgálatok részére ténylegesen technológiákat fejlesztő, vagy az információs hadviselésben részt vevő szervezetekre alkalmazandó, azzal a következménnyel járna, hogy megfosztaná azt a hatékony érvényesülésétől.

111 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Oroszországi Föderáció és Ukrajna között fennálló konfliktushelyzet a gyakorlatban különösen megnehezíti az egyes forrásokhoz való hozzáférést, bizonyos információk elsődleges forrásának kifejezett megjelölését, valamint az azonosításukat elfogadó személyek tanúvallomásainak esetleges beszerzését. A vizsgálat ebből következő nehézségei tehát hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a pontos bizonyítékok és az objektív információk szolgáltatása nehézségekbe ütközik (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 116. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 60. pont).

112 Márpedig lényegéből adódóan az orosz informatikai ágazat vállalatainak az orosz biztonsági szolgálatokkal való együttműködése titkos a félretájékoztatási kampányok folytatása érdekében. Így a gyakorlatban rendkívül nehéz, sőt lehetetlen a Tanács számára az ilyen együttműködés bizonyítása.

113 E tekintetben a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagban, amely az EKSZ által az i) kritérium bevezetésének alátámasztására készített munkadokumentumból állt, az EKSZ jelezte, hogy tekintettel az FSB-engedéllyel vagy a „fegyverekre és katonai felszerelésekre” vonatkozó engedéllyel rendelkező szervezetek által folytatott tevékenységek titkos jellegére, „[a]

rendelkezésre álló »open source« információk gyakran nem [voltak] elegendőek ahhoz, hogy e társaságokat közvetlenül össze lehessen kapcsolni az orosz hírszerző szolgálatokkal, kivéve az egyetlen olyan nyilvánosan hozzáférhető dokumentumot, amely megerősíti, hogy e társaságok engedéllyel rendelkeznek”.

114 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az i) kritérium alapján elfogadott korlátozó intézkedések célja, hogy fokozzák az Oroszországi Föderációra gyakorolt nyomást azáltal, hogy korlátozzák az Ukrajna elleni agressziós háborújának szerves részét képező információs hadviselés folytatására való képességét.

115 E célból az i) kritérium objektív módon az informatikai ágazatban működő szervezetekre vonatkozik, amelyek – még ha nem is állnak közvetlen kapcsolatban az Oroszországi Föderáció által folytatott információs hadviseléssel – elősegíthetik azt azáltal, hogy az orosz biztonsági szolgálatoknak a dezinformációs kampányaik folytatását lehetővé tévő technológiai eszközöket nyújtanak.

116 A Tanács a rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkör keretében jogszerűen vélhette úgy, hogy az i) kritérium bevezetése lehetővé teszi az Oroszországi Föderáció kormányára gyakorolt nyomás fokozására irányuló cél elérését, mivel e kritérium veszélyezteti az ilyen szervezetek azon képességét, hogy támogatást nyújtsanak az orosz biztonsági szolgálatoknak, és így korlátozzák ez utóbbiak információs hadviselés folytatására való képességét.

117 E tekintetben a Tanácsnak nem azt kell bizonyítania, hogy a korlátozó intézkedések ilyen hatással bírnak, hanem csak azt, hogy ilyen hatással járhatnak (lásd ebben az értelemben: 2020. június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:499, 66. pont; 2024. november 20-i Uss kontra Tanács ítélet, T-571/23, nem tették közzé, EU:T:2024:839, 83. pont).

118 Ebből következik, hogy az i) kritérium, mivel nem kötelezi a Tanácsot annak bizonyítására, hogy az érintett szervezet ténylegesen részt vesz az információs hadviselésben, nem nyilvánvalóan alkalmatlan a 2023/1218 határozat és a 2023/1215 rendelet által kitűzött célra, és ezért nem tekinthető aránytalannak.

119 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy az i) kritérium Tanács általi értelmezése aránytalan, mivel az FSB engedélyével való rendelkezés alapján vélelmezte az egyrészt az érintett szervezetek, másrészt pedig az orosz biztonsági szolgálatok vagy az információs hadviselés közötti kapcsolat fennállását.

120 Először is el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint az i) kritérium Tanács általi értelmezése aránytalan, mivel az FSB engedélyével való rendelkezés nem feltételezi, hogy annak jogosultja az orosz biztonsági szolgálatoknak szánt technológiákat fejleszt, vagy hogy részt vesz az információs hadviselésben.

121 Amint ugyanis a fenti 118. pontban megállapításra került, az a tény, hogy az i) kritérium nem követeli meg az érintett szervezetnek az információs hadviselésben való tényleges részvételét, nem tekinthető aránytalannak a 2023/1218 határozat és a 2023/1215 rendelet által kitűzött célra tekintettel.

122 E tekintetben tehát nem releváns a felperes által a válasz C.5. mellékletében benyújtott szakértői jelentésben szereplő azon állítás, amely szerint az, hogy bármilyen típusú engedéllyel – köztük „államtitok”-engedélyekkel – rendelkeznek, nem jelenti a titkosszolgálatokkal vagy az FSB-vel való aktív együttműködést vagy az információs hadviselésben való aktív részvételt.

123 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a válasz mellékletében benyújtott szakértői jelentést egy orosz ügyvédi iroda készítette a felperes kérésére.

124 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság tevékenységét a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve szabályozza, és a benyújtott bizonyítékok értékelésének egyetlen kritériuma a bizonyítékok hitelességében rejlik. Valamely dokumentum bizonyító erejének értékelésekor ellenőrizni kell az abban szereplő információ valószínűségét, és figyelembe kell venni többek között a dokumentum eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, és fel kell tenni a kérdést, hogy a tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

125 A Tanácshoz hasonlóan tehát meg kell állapítani, hogy mivel e szakértői jelentést a jelen eljárás keretében a felperes védekezése céljából készítették, korlátozott bizonyító erővel rendelkezik (lásd analógia útján: 2018. február 21-i Klyuyev kontra Tanács ítélet, T-731/15, EU:T:2018:90, 124. pont).

126 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az informatikai ágazatban működő orosz szervezeteknek az FSB engedélyével kell rendelkezniük a tevékenységük gyakorlásához, amit a felperes nem vitat.

127 A Tanács rámutat arra, hogy tekintettel arra a célra, hogy korlátozzák az orosz biztonsági szolgálatok információs hadviselés folytatására való képességét, az i) kritérium az orosz informatikai ágazatban működő, az FSB engedélyével rendelkező szervezetekre vonatkozik, amelyek vagy az orosz biztonsági szolgálatokkal dolgoznak együtt, vagy az FSB-től függnek, amely mozgósíthatja őket e szolgálatok tevékenységeinek támogatására, többek között félretájékoztatási kampányok folytatása céljából.

128 Meg kell állapítani, hogy az Oroszországi Föderáció által folytatott információs hadviseléssel összefüggésben releváns tényező az, hogy az FSB, egy hírszerző szolgálat ad ki engedélyeket az informatikai ágazat orosz vállalkozásai számára. E tekintetben az ellenkérelem mellékleteként benyújtott több, a felperes által nem vitatott dokumentum tanúsítja, hogy az FSB képes mozgósítani az orosz informatikai vállalkozásokat a segítségnyújtás érdekében. Például a „Kapersky and Beyond. Understanding Russia’s Approach to Cyber-Enabled Economic Warfare” (Kapersky és azon túl. Oroszország gazdasági kiberháborús stratégiájának megértése) című, a Foundation for Defense of Democracies által 2018 júniusában közzétett és az ellenkérelem B.18. mellékletében szereplő jelentés többek között kifejti, hogy „az FSB bármely, a távközlési ágazatban bármilyen formában tevékenykedő orosz szervezetet felkérhet, hogy segítse műveleteit”.

129 Ezenfelül a „thecypherbrief.com” honlapon 2018. június 25-én közzétett, és az ellenkérelem B.25. mellékletében szereplő, „Don’t Underestimate Economic Side of Russia’s Cyber Warfare” (Ne becsülje alá Oroszország kiberháborújának gazdasági oldalát) című jelentés szerint „[n]em véletlen, ha az orosz jog az [FSB-t] határozza meg a titkosítási tevékenységeket engedélyező hatóságként”, és „az információs rendszereket, a távközlést és a titkosítást szabályozó törvények

és rendeletek a kialakításukból adódóan eszközöket biztosítanak a Kreml és biztonsági szolgálatai számára ahhoz, hogy megerősítsék belső hatalmukat, és külföldön agresszív tevékenységeket folytassanak”.

130 Ugyanígy a Holland Királyság beavatkozási beadványának N.1. mellékletében szereplő, a „forbes.com” honlapon 2021. augusztus 18-án közzétett „This $500 millió russian cyber mogul planned to take his company public – Then America accused it of hacking for Putin’s Spies” (Ez az 500 millió dolláros orosz informatikai mágnás azt tervezte, hogy tőzsdére viszi a cégét, amíg az Egyesült Államok meg nem vádolta őt azzal, hogy Putyin kémei nevében kalózkodott) című cikk utal arra, hogy „[a]z orosz kibervállalkozásoknak nincs más választásuk, mint eleget tenni a kormány és biztonsági berendezése utasításainak”, és hogy „[n]em lehet e területen dolgozni az orosz biztonsági szolgálatokkal való kapcsolattartás nélkül”.

131 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy mivel az informatikai ágazatban működő orosz szervezetek a tevékenységük gyakorlása érdekében az FSB-től függnek, ez utóbbi ezáltal olyan nyomásgyakorlási eszközzel rendelkezik, amely lehetővé teszi e szervezetek mozgósítását az orosz biztonsági szolgálatoknak történő segítségnyújtás érdekében, többek között az információs hadviselés lebonyolítása során.

132 A felperes a válasz C.5. mellékletében benyújtott szakértői jelentésre támaszkodva azt állítja, hogy az engedélyek megadásának feltételei nem jogosítják fel az FSB-t arra, hogy az informatikai vállalkozások számára az FSB-vel való együttműködési vagy segítségnyújtási kötelezettséget írjon elő.

133 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Tanács nem állította, hogy olyan jogi kötelezettség áll fenn, amely lehetővé tenné az FSB számára, hogy az engedélyköteles orosz informatikai vállalkozásoktól megkövetelje a vele való együttműködést. A Tanács arra a lehetőségre támaszkodott, hogy az FSB nyomást gyakorolhat e vállalkozásokra, tekintettel az informatikai ágazat és az orosz biztonsági szolgálatok közötti kapcsolatra, valamint az ezen ágazatban működő vállalkozások azon kötelezettségéből eredő függőségi viszonyra, hogy tevékenységük gyakorlásához az FSB engedélyével rendelkezzenek.

134 A Tanács megjegyzi továbbá, hogy e vállalkozások orosz piactól és kormánytól való függőségét az is megerősíti, hogy orosz szabványokat használnak a kriptográfiai eszközeikhez, amelyek gyanúsak külföldön, és amelyek kevésbé megbízhatóvá teszik őket a külföldi piacokon. A Tanács szerint az orosz informatikai vállalatok így elszigetelődnek a világpiactól, ami még inkább függővé teszi őket az orosz piactól és kormánytól.

135 E tekintetben a Tanács többek között a „coindesk.com” honlapon 2021. szeptember 14-én közzétett és az ellenkérelem B.26. mellékletében szereplő, „Russia’s FSB Is Making Life Harder for Blockchain” (az orosz FSB megnehezíti a blockchain [blokklánc] életét) című cikkre támaszkodott. Ez a cikk megemlíti, hogy a „blockchain” (blokklánc) technológiát használó orosz vállalkozások kötelesek a kriptográfiai eszközeikre vonatkozóan az FSB-től tanúsítványt beszerezni, és orosz szabványokat alkalmazni a kriptográfiai eszközökre, amelyeket külföldön gyanúsnak tekintenek.

136 A felperes megelégszik annak kijelentésével, hogy e melléklet csak egy nagyon sajátos ágazatra vonatkozik, nevezetesen a „blockchain” (blokklánc) technológiát alkalmazó ágazatra.

137 Márpedig ez az érv nem kérdőjelezheti meg e melléklet relevanciáját, mivel az olyan példának minősül, amely szemlélteti a titkosítási eszközöket használó orosz informatikai vállalatok orosz hatóságoktól és különösen az FSB-től való függőségét.

138 Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a 313. rendelet alapján a titkosításhoz kapcsolódó tevékenységekre kiadott 28 „4. típusú” engedély közül csak egy teszi lehetővé titkosítási eszközök fejlesztését. Azt állítja, hogy a 2023/1218 határozat (5) preambulumbekezdésében és a 2023/1215 rendelet (2) preambulumbekezdésében említett célkitűzésnek való megfelelés érdekében az i) kritériumnak csak az orosz informatikai ágazat ilyen engedéllyel rendelkező vállalkozásaira kell vonatkoznia, mivel csak ezek szolgáltathatnak titkosítási szoftvereket az orosz biztonsági szolgálatok számára.

139 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az i) kritérium által követett cél az orosz biztonsági szolgálatok információs háború folytatására való képességének korlátozása azáltal, hogy korlátozó intézkedéseket fogadnak el az informatikai ágazat azon vállalkozásaival szemben, amelyek segíthetik őket. Márpedig a felperes állításával ellentétben e segítségnyújtás nem korlátozódik titkosítási szoftverek szolgáltatására, hanem más technológiai vagy műszaki eszközök szolgáltatására is vonatkozik.

140 Márpedig a felperes nem fejti ki, hogy az informatikai ágazatban működő olyan vállalkozás, amely a 313. rendelet alapján „4. típusú” engedéllyel rendelkezik – amely feljogosítja például titkosítási eszközök felhasználásával informatikai vagy távközlési rendszerek fejlesztésére vagy gyártására, illetve titkosítási eszközök korszerűsítésére, összeszerelésére, telepítésére, szabályozására vagy javítására –, miért ne lenne képes segítséget nyújtani az orosz biztonsági szolgálatoknak az információs háború lefolytatásában.

141 A felperes állításával ellentétben az FSB azon képessége, hogy nyomást gyakoroljon az informatikai ágazatban működő orosz szervezetekre, nem függ attól, hogy azok milyen típusú engedéllyel rendelkeznek.

142 A felperes által az FSB által kiadott engedélyek különböző típusaira, valamint a titkosítási tevékenységekre vonatkozó „4. típusú” engedélyek és az „államtitkokra” vonatkozó engedélyek közötti különbségtételre vonatkozóan szolgáltatott magyarázatok tehát nem relevánsak. Ugyanez vonatkozik a válaszhoz csatolt szakértői jelentésben szereplő okfejtésekre is, amelyek szerint az FSB engedélyeit nem az FSB-vel való együttműködés céljából adják ki.

143 Ebből következik, hogy az i) kritériumban előírt, az FSB engedélyével vagy a „fegyverekre és katonai felszerelésekre” vonatkozó engedéllyel való rendelkezésre vonatkozó feltétel – mivel nemcsak azon, az orosz informatikai ágazatban működő szervezetekre vonatkozik, amelyek ténylegesen részt vesznek az információs háborúban, hanem azokra is, amelyeket az orosz biztonsági szolgálatok mozgósíthatnak segítségnyújtás céljából – megfelelő és szükséges az e kritérium által követett, a fenti 114. pontban felidézett azon célkitűzés eléréséhez, hogy korlátozzák az Oroszországi Föderáció információs hadviselés folytatására irányuló képességét.

144 Ennélfogva a második kifogást el kell utasítani.

A vállalkozás szabadságának aránytalan megsértésére alapított, harmadik kifogásról

145 A felperes arra hivatkozik, hogy az a tény, hogy valamennyi orosz informatikai társaságot szankcionálják – azzal az indokkal, hogy tevékenységük gyakorlásához FSB-engedéllyel kell rendelkezniük –, aránytalanul sérti a Charta 16. cikkében biztosított vállalkozás szabadságát.

146 A Charta 16. cikke értelmében „[a] vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni”.

147 Az ítélkezési gyakorlat szerint a vállalkozás szabadsága, más alapvető jogokhoz hasonlóan, nem minősül abszolút előjognak, a gyakorlása pedig az Unió által követett általános érdekű célokkal igazolt korlátozásoknak vethető alá, azzal a feltétellel, hogy az ilyen korlátozások ténylegesen az Unió által elérni kívánt általános érdekű céloknak felelnek meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelentenek olyan aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely épp az ily módon biztosított jogok lényegét sértené (lásd: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 148. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 220. pont).

148 A Bíróság többek között megállapította, hogy a Charta 16. cikkének szövegére tekintettel, amely eltér az ugyanezen Charta II. címében elismert többi alapvető szabadság szövegétől, ugyanakkor közel áll annak IV. címe egyes rendelkezéseinek szövegéhez, a vállalkozás szabadsága széles körű közhatalmi beavatkozásoknak vethető alá, amelyek a gazdasági tevékenység gyakorlásának közérdekből való korlátozásait jelenthetik (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

149 A korlátozó intézkedések fogalmilag olyan következményekkel járnak, amelyek érintik többek között a szakmai tevékenységek szabad gyakorlását, ezáltal kárt okozva azon feleknek, akiknek semmilyen felelősségük nincs a szankciók meghozatalához vezető helyzetet illetően. A célzott korlátozott intézkedések még inkább ilyen hatással járnak azon szervezetek vonatkozásában, amelyekre irányulnak (lásd: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 221. pont).

150 Noha kétségtelenül igaz, hogy a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló kritériumon alapuló korlátozó intézkedések vitathatatlanul korlátozzák a felperest a Charta 16. cikke alapján megillető jogokat, a felperes által hivatkozott vállalkozás szabadsága a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek mellett mindazonáltal korlátozható. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében egyrészről „[a] […] Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”, másrészről pedig „[a]z arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja”. Így ahhoz, hogy a szóban forgó alapvető jogok gyakorlásának korlátozása az uniós jognak megfeleljen, három feltételnek kell teljesülnie. Először is, a korlátozást törvénynek kell előírnia. Másként fogalmazva, a szóban forgó intézkedésnek jogalappal kell rendelkeznie. Másodszor, a korlátozásnak az Unió által ilyenként elismert általános érdekű célkitűzést kell szolgálnia. Harmadszor, a korlátozás nem lehet túlzott. Egyfelől, az elérni kívánt célhoz szükségesnek és azzal arányosnak kell lennie. Másfelől, nem sérülhet a szóban forgó jog vagy

szabadság „lényeges tartalma”, azaz érdemi része (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2018. szeptember 13-i Gazprom Neft kontra Tanács ítélet, T-735/14 és T-799/14, EU:T:2018:548, 160–163. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

151 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben teljesül ez a három feltétel.

152 Először is, mivel a korlátozó intézkedéseknek az i) kritérium alapján történő elfogadását a 2014/145 határozat és a 269/2014 rendelet releváns rendelkezései írják elő, a vállalkozás szabadságának az e kritérium alkalmazásából eredő korlátozását törvény írja elő.

153 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az i) kritérium az Unió által ilyenként elismert általános érdekű célt szolgál, amely igazolja az ilyen korlátozásokat. E kritérium célja ugyanis az Oroszországi Föderációra gyakorolt nyomás fokozása azáltal, hogy küzd az Oroszországi Föderáció által az Ukrajna elleni agressziós háborúja érdekében szervezett információs hadviseléssel szemben, és korlátozza az orosz biztonsági szolgálatok azon képességét, hogy félretájékoztatási kampányokat folytassanak, megcélozva azokat a szervezeteket, amelyek együttműködhetnek velük. Ebből a szempontból az i) kritérium megfelel az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének védelmére, valamint az ezen országban fennálló válság békés rendezésének előmozdítására irányuló célkitűzéseknek, amelyek a béke és a nemzetközi biztonság fenntartásának átfogóbb célkitűzésébe illeszkednek, összhangban az Unió külső tevékenységének az EUSZ 21. cikkben meghatározott céljaival, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaival és elveivel, amelyek igazolhatják az egyes gazdasági szereplőket érő, akár jelentős negatív következményeket (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 150. pont; 2020. június 25-i Vnesheconombank kontra Tanács ítélet, C-731/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:500, 87. pont; 2024. május 29-i Vinokurov kontra Tanács ítélet, T-302/22, nem tették közzé, EU:T:2024:325, 197. pont). Így az i) kritérium az Unió reakciójába illeszkedik, amely a rendelkezésére álló békés eszközökkel és az EUSZ 3. cikk (5) bekezdésében meghatározott célok elérése érdekében reagál az ENSZ Alapokmánya 2. cikkének (4) bekezdését sértő agresszióra, és következésképpen a nemzetközi jog által előírt *erga omnes* kötelezettségek megsértésére (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 164. pont).

154 Harmadszor, tekintettel e célok elsődleges jelentőségére, a Tanács mérlegelési jogköre korlátainak túllépése nélkül vélhette úgy, hogy a vállalkozás szabadságának az i) kritérium alkalmazásából eredő megsértése megfelelő és szükséges volt az Oroszországi Föderációra gyakorolt nyomás fokozása érdekében. Következésképpen az ilyen jogsértések a kitűzött célokra tekintettel nem tekinthetők olyan aránytalan és elviselhetetlen beavatkozásnak, amely az e kritériummal érintett szervezetek vállalkozási szabadságának lényegét sértené. Ezek az intézkedések ugyanis nem akadályozzák az informatikai ágazatban működő orosz vállalkozásokat kereskedelmi tevékenységük gyakorlásában.

155 Következésképpen az i) kritérium nem tekinthető úgy, mint amely aránytalanul sérti a vállalkozás szabadságát.

156 Ennélfogva a harmadik kifogást, és ennélfogva az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A hatékony bírói jogvédelemhez való jog és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, második jogalapról

157 A keresetlevélben és az első kiigazítási beadványban a felperes arra hivatkozik, hogy nevének az eredeti jogi aktusokban, valamint a jegyzékeken való fenntartásról szóló első és második jogi aktusokban szereplő, szóban forgó jegyzékekbe való felvételét igazoló indok nem kellően pontos és konkrét, mivel a jegyzékbevételi kritérium megismétlésére szorítkozik, és nem tartalmaz semmilyen, az egyéni helyzetére jellemző információt. A Tanács megelégedett egy általános és sztereotípiákon alapuló indokolással, amely egy kivételével valamennyi társaságra vonatkozik, amelyek nevét az i) kritérium alapján vették fel a szóban forgó jegyzékekbe.

158 Egyrészt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Charta 47. cikkében foglalt hatékony bírói jogvédelemhez való jog megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a vele szemben hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokoknak a kérésére történő közlése alapján (lásd: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. szeptember 13-i Sberbank of Russia kontra Tanács ítélet, T-732/14, EU:T:2018:541, 112. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 Másrészt szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak világosan és egyértelműen tükröznie kell a jogi aktust elfogadó intézmény érvelését oly módon, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára az elfogadott intézkedések igazolásának megismerését, azok megalapozottságának értékelése érdekében, illetve hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság gyakorolhassa a felülvizsgálatát (lásd: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. április 22-i Tanács kontra PKK ítélet, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 4-i Shamalov kontra Tanács ítélet, T-651/22, nem tették közzé, EU:T:2024:576, 37. pont).

160 Az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak azonban a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményére, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is meg kell vizsgálni. Így különösen, a sérelmet okozó aktus indokolása megfelelő, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben hozzák meg, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (lásd: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. és 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 122. pont; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 64. pont).

161 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat pontosította, hogy a korlátozó intézkedést előíró tanácsi jogi aktus indokolásának nemcsak ezen intézkedés jogalapját kell meghatároznia, hanem azokat az egyedi és konkrét okokat is, amelyek miatt a Tanács mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítélte meg, hogy az érintettel szemben ilyen intézkedést kell hozni (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 66. pont).

162 A pénzeszközök befagyasztására irányuló intézkedés indokolása főszabály szerint nem állhat csupán általános és sztereotípiákon alapuló megfogalmazásból, hanem éppen ellenkezőleg, azon különös és konkrét okokat kell megjelölnie, amelyek miatt a Tanács úgy véli, hogy a szóban forgó szabályozás alkalmazandó az érdekeltre nézve (lásd: 2016. szeptember 15-i Yanukovych kontra Tanács ítélet, T-346/14, EU:T:2016:497, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. január 30-i Stavytskyi kontra Tanács ítélet, T-290/17, EU:T:2019:37, 47. pont).

163 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikk által előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis a határozat alapjául szolgáló indokok egyértelmű kifejezéséből áll. Ha ezen indokok hibában szenvednek, az a határozat érdemi jogszerűségét érinti, de nem befolyásolja annak indokolását, amely megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki. Ebből az következik, hogy a valamely jogi aktus megalapozottságának a vitatását célzó kifogások és érvek az indokolás hiányára vagy elégtelenségére alapított jogalap keretében nem relevánsak (lásd: 2015. június 18-i Ipatau kontra Tanács ítélet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. november 30-i PKK kontra Tanács ítélet, T-316/14 RENV és T-148/19, EU:T:2022:727, 234. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

164 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a felperes által a válaszban felhozott, az indokolás ténybeli pontosságának vitatására irányuló érvek valójában a jegyzékbevételi indok megalapozottságának kérdésére vonatkoznak. Következésképpen ezeket az érveket el kell utasítani, mivel azok a jelen jogalap keretében nem relevánsak, és azokat a harmadik jogalap keretében kell megvizsgálni.

165 Először is a Tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a felperes nem állítja, hogy nem volt abban a helyzetben, hogy megértse nevének az eredeti jogi aktusokba, valamint a fenntartásról szóló első és második jogi aktusokba való felvételének indokát.

166 Másodszor, a felperes nem állítja, hogy nem volt tudomása e jogi aktusok elfogadásának hátteréről és az általuk elérni kívánt célokról, vagyis – amint az a 2023/1218 határozat és a 2023/1215 rendelet preambulumbekezdéseiből kitűnik – az Oroszországi Föderációra gyakorolt nyomás fokozásáról azáltal, hogy korlátozó intézkedéseket fogad el az Oroszországi Föderáció által az Ukrajna elleni agressziós háborúja érdekében végrehajtott információs hadviselésre válaszul.

167 Harmadszor, az eredeti jogi aktusokban, valamint a fenntartásról szóló első és második jogi aktusokban szereplő, a fenti 8. pontban hivatkozott indokolásból kellően egyértelműen következik, hogy a Tanács az i) kritérium alapján vette fel a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe, és tartotta fenn azokon azt, amit a felperes nem vitat.

168 E tekintetben a felperes állításával ellentétben meg kell állapítani, hogy a Tanács ebben az indokban nem szorítkozott az i) kritérium címének megismétlésére. Azok az információk ugyanis, amelyek szerint a felperes az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő, az FSB engedélyével rendelkező szervezet, a felperes egyéni helyzetére jellemző információknak minősülnek.

169 Negyedszer, ami az indokolás állítólagosan sztereotip jellegét illeti, meg kell állapítani, hogy noha az eredeti jogi aktusokban, valamint a fenntartásról szóló első és második jogi aktusokban szereplő megfontolások megegyeznek azokkal, amelyek alapján a szóban forgó jegyzékekben említett más személyekkel szemben korlátozó intézkedéseket írtak elő, e megfontolások mindazonáltal a

felperes konkrét helyzetének leírására irányulnak, amely felperes az informatikai ágazatban működő más orosz szervezetekkel azonos jogcímen rendelkezik az FSB engedélyével (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EU:T:2014:93, 115. pont; 2016. szeptember 15-i Yanukovych kontra Tanács ítélet, T-346/14, EU:T:2016:497, 82. pont; 2019. január 30-i Stavytskyi kontra Tanács ítélet, T-290/17, EU:T:2019:37, 56. pont).

170 Ennélfogva a felperes állításával ellentétben az a tény, hogy az i) kritérium feltételeit teljesítő más szervezetek nevét az ő nevének jegyzékbevételi indokához hasonló indokokkal vették fel a szóban forgó jegyzékekbe, nem jelenti azt, hogy az eredeti jogi aktusok, valamint a fenntartásról szóló első és második jogi aktusok indokolása ne kapcsolódna szintén a felperes egyéni helyzetéhez.

171 Következésképpen az eredeti jogi aktusok, valamint a fenntartásról szóló első és második jogi aktusok indokolásából az következik, hogy azokat az egyedi és konkrét okokat, amelyek a Tanácsot a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételére és az azokon való fenntartására indították, kellően világosan és pontosan megjelölték ahhoz, hogy a felperes megérthesse azokat, és hogy a Törvényszék gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét e tekintetben.

172 Ebből következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

A nyilvánvaló értékelési hibákra alapított, harmadik jogalapról

173 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a harmadik jogalapot úgy kell tekinteni, mint amely értékelési hibákon, nem pedig nyilvánvaló értékelési hibákon alapul. Ugyanis, bár igaz, hogy a Tanács bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak az esetenkénti meghatározása tekintetében, hogy teljesülnek-e a szóban forgó korlátozó intézkedések alapjául szolgáló jogi kritériumok, az uniós bíróságoknak biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének főszabály szerint teljes felülvizsgálatát (lásd: 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

174 A Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között megköveteli, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy azon határozat, amellyel korlátozó intézkedéseket fogadtak el vagy tartottak fenn, és amely az érintett személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatállyal bír, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények vizsgálatát, így a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy megalapozottak-e ezek az indokok, vagy legalább azok közül egy, az ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett indok (lásd: 2018. december 19-i Azarov kontra Tanács ítélet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 122. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

175 Egy ilyen értékelést a bizonyítékok és az információk nem elszigetelt módon, hanem azon összefüggésben történő vizsgálatával kell elvégezni, amelybe azok illeszkednek. A Tanács ugyanis akkor tesz eleget a rá háruló bizonyítási tehernek, ha az uniós bíróság előtt kellően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesét mutatja be, amely lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a korlátozó intézkedés hatálya alatt álló személy a vitatott jogi aktusok elfogadásának időpontjában megfelelt az alkalmazott kritérium által előírt

feltételeknek (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

176 Vitatás esetén az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel vagy szervezettel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó nemleges bizonyítékot szolgáltatni (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

177 Valamely személy nevének a szóban forgó jegyzéken való fenntartásának igazolása érdekében nem tiltott, hogy a Tanács ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozzon, mint amelyek a felperes nevének a szóban forgó jegyzékbe való eredeti felvételét, újbóli felvételét vagy korábbi fenntartását igazolták, amennyiben egyrészt a jegyzékbe vétel indokai változatlanok, másrészt pedig a kontextus nem változott oly módon, hogy e bizonyítékok elavultak volna (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 169. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. május 29-i Belavia kontra Tanács ítélet, T-116/22, EU:T:2024:334, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben a kontextus változása magában foglalja egyrészt azon ország helyzetének, amely vonatkozásában a korlátozó intézkedések rendszerét létrehozták, valamint az érintett személy sajátos helyzetének, és másrészt a releváns körülmények összességének, különösen a korlátozó intézkedésekkel elérni kívánt célok megvalósulása hiányának figyelembevételét (lásd: 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

178 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a szóban forgó intézkedések összefüggéseit figyelembe kell venni, és a Tanácstól megkövetelhető bizonyítási szintet ki kell igazítani a bizonyítékokhoz és az objektív információkhoz való hozzáférés nehézsége miatt (lásd: 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. november 20-i Zubitskiy kontra Tanács ítélet, T-1074/23, nem tették közzé, EU:T:2024:840, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

179 Harmadik országokban fennálló vizsgálati hatáskörök hiányában az uniós hatóságok értékelésének valójában a nyilvánosság számára hozzáférhető információforrásokon, jelentéseken, újságcikkeken, titkosszolgálati jelentéseken vagy más hasonló információforrásokon kell alapulnia (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 115. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

180 Az Ukrajna helyzetéhez kapcsolódó általános hátteret illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadásának időpontjában az ukrajnai helyzet súlyossága továbbra is fennállt. Ugyanígy, a korlátozó intézkedések továbbra is igazoltak voltak az i) kritérium bevezetésével elérni kívánt célra tekintettel, amely az Oroszországi Föderációra gyakorolt nyomás fokozása az ez utóbbi által az Ukrajna elleni agressziós háborúja érdekében folytatott információs hadviselés elleni küzdelem révén (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2024. november 20-i Uss kontra Tanács ítélet, T-571/23, nem tették közzé, EU:T:2024:839, 134. és 135. pont; 2024. november 20-i Zubitskiy kontra Tanács ítélet, T-1074/23, nem tették közzé, EU:T:2024:840, 110. és 111. pont).

181 A felperes sajátos helyzetét illetően emlékeztetni kell arra, hogy nevének a szóban forgó jegyzékekbe az i) kritérium alapján történő felvétele két feltétel teljesülését feltételezi, nevezetesen az első, hogy az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő szervezet legyen, a második pedig, hogy az FSB engedélyével rendelkezzen.

Az eredeti jogi aktusokról és a fenntartásról szóló első jogi aktusokról

182 A felperes arra hivatkozik, hogy nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvétele és az azokon való fenntartása alá nem támasztott és téves állításokon alapul, és hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a felperes az i) kritérium hatálya alá tartozik.

183 A felperes arra hivatkozik, hogy az eredeti jogi aktusokban és a fenntartásról szóló első jogi aktusokban jogi személyként vagy „jogi szervezetként” jelölték meg, és hogy holdingtársaságként nem felel meg az i) kritériumban előírt feltételeknek.

184 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti jogi aktusokba és a fenntartásról szóló első jogi aktusokba a felperest „Positive Group PJSC, más néven: Positive technologies; más néven: Gruppa Pozitiva” néven vették fel. A neve jegyzékbevételének a fenti 8. pontban szereplő indoka jelzi, hogy „az orosz informatikai ágazatban működő olyan szervezet, amely az [FSB] engedélyével rendelkezik”.

185 Ebből következik, hogy a felperest, mint szervezetet említik az eredeti jogi aktusok és a fenntartásról szóló első jogi aktusok, amelyet vagy a nevével, vagy a Positive Technologies névvel jelölnek.

186 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes a tevékenységeinek bemutatása érdekében a keresetlevél A.13–A.22. mellékletében maga szolgáltatja a Positive Technologies „ptsecurity.com” honlapjáról származó kivonatokat, amelyeket az „ő” honlapjaként mutat be.

187 Példaképpen a keresetlevél A.13 és A.14. mellékletében az szerepel, hogy „a Positive Technologies Oroszországban az első és az egyetlen kiberbiztonsági vállalkozás, amelyet a moszkvai tőzsdére bevezettek”.

188 Ezenkívül, amint arra a Tanács rámutat, az ellenkérelem B.29. mellékletében szereplő, az eredeti jogi aktusok elfogadását követően a sajtóban 2023. június 23-án közzétett nyilatkozatot a Positive Technologies képviselői tették, és az említi „az U[nió] azon döntését, hogy szankciókat szab ki a Positive Technologies-zal szemben”. Márpedig a felperes jelzi, hogy ő e nyilatkozat szerzője.

189 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a B.29. melléklet különböző honlapokról származó, 2023. június 23-án és 24-én közzétett négy újságcikket tartalmaz, amelyek a Positive Technologies-zal szemben kiszabott szankciókra vonatkoznak, és amelyek megemlítik e nyilatkozatot. Az „rg.ru”, a „xakep.ru” honlapokon és az *MNIAP* honlapján közzétett cikkek szerint a nyilatkozat a Positive Technologies-nak tulajdonítható. A „cnews.ru” honlapon a nyilatkozatot a felperes képviselőinek tulajdonítják.

190 A tárgyaláson a felperes kifejtette, hogy a Positive Technologies egy kereskedelmi név, amely az egész csoportot jelöli, amelynek része ő maga, mint holdingtársaság, valamint az összes leányvállalata, és hogy a „ptsecurity.com” honlap célja a Positive Technologies csoport valamennyi tevékenységének bemutatása.

191 Meg kell állapítani, hogy a felperes azáltal, hogy a „ptsecurity.com” honlapot az „ő” honlapjaként mutatta be, és a Positive Technologies nevében nyilatkozatokat tett, hallgatólagosan, de szükségszerűen elismeri, hogy nincs különbségtétel a Positive Technologies szervezet és a felperes között.

192 Ebből következik, hogy az eredeti jogi aktusokban és a fenntartásról szóló első jogi aktusokban megjelölt személy – amely tekintetében bizonyítani kell, hogy megfelel az i) kritériumban előírt feltételeknek – a felperes mint szervezet, más néven Positive Technologies vagy Gruppa Pozitiva, nem pedig a felperes mint társaság vagy jogi személy.

193 Először is, az i) kritériumban előírt első feltételt illetően meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy tevékenységeit az orosz informatikai ágazatban végzi.

194 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes a keresetében úgy mutatja be magát, mint amely a kiberbiztonsági és információbiztonsági megoldások nyújtása területén tevékenykedik, és többek között szoftvermegoldásokat és rendszereket kínál vállalkozásoknak annak érdekében, hogy megvédjék magukat a rosszindulatú informatikai támadásoktól. Tevékenységeinek magyarázata érdekében a keresetlevél A.13–A.22. mellékletében a Positive Technologies honlapjáról, a „ptsecurity.com” oldalról is benyújt kivonatokat.

195 A keresetben a felperes jelzi, hogy nem vitatja a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő 1. és 6. sz. dokumentum pontosságát, amelyek a vállalkozások nyilvános adatbázisaiból származó kivonatok, de megjegyzi, hogy e dokumentumok nem relevánsak nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvétele szempontjából.

196 Márpedig a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő, a felperesre vonatkozó, a vállalkozások Ready Ratios adatbázisából származó információs oldalt tartalmazó 1. sz. dokumentumból kitűnik, hogy a felperes elsődlegesen egy holdingtársaság tevékenységeit végzi. Ez a dokumentum jelzi, hogy a felperes informatikai programozási tevékenységeket, informatikai tanácsadási tevékenységeket, egyéb informatikai tevékenységeket végez és informatikai szolgáltatásokat nyújt, valamint adatbázisok és információs források létrehozására és felhasználására irányuló tevékenységeket is végez.

197 Ráadásul a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő 6. sz. dokumentum, amely a „Spark-Interfax” orosz cégnyilvántartásnak a felperesre vonatkozó kivonatát tartalmazza, többek között azt mutatja, hogy a felperes az orosz informatikai ágazatban tevékenykedik.

198 Következésképpen e dokumentumok annyiban, amennyiben a felperes tevékenységeit írják le, relevánsak, mivel lehetővé tették a Tanács számára annak bizonyítását, hogy a felperes „az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő szervezet”, és hogy megfelelt az i) kritérium első feltételének.

199 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Tanács a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyag alapján kellőképpen bizonyította, hogy az eredeti jogi aktusok és a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperes „az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő szervezet” volt, és ezért megfelelt az i) kritériumban előírt első feltételnek.

200 Másodszor, az i) kritériumban előírt második feltételt illetően a felperes arra hivatkozik, hogy a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő dokumentumok egyike sem elegendő annak bizonyításához, hogy az FSB engedélyével rendelkezik, valamint hogy az orosz biztonsági szolgálatok részére olyan technológiákat és szoftvereket fejleszt, amelyek megkönnyítik az információs hadviselést.

201 Meg kell állapítani, hogy annak bizonyításához, hogy a felperes teljesítette az i) kritérium második feltételét – amely az FSB engedélyével való rendelkezésre vonatkozik –, a Tanács a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő 2. sz. dokumentumra támaszkodott. E dokumentum a felperes hivatalos honlapjának tekintett „ptsecurity.com” oldalon közzétett PowerPoint prezentáció kivonata, amely a Positive Technologies különböző engedélyeit mutatja, köztük az FSB engedélyét.

202 A felperes lényegében a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő 2. sz. dokumentum bizonyító erejét vitatja. Arra hivatkozik, hogy ez a dokumentum, amely alig olvasható és 2019-es keltezésű, semmilyen információval nem szolgál azon engedély típusáról, amellyel a Tanács szerint rendelkezik. Arra hivatkozik, hogy mindenesetre nem rendelkezik az FSB engedélyével.

203 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagból kitűnik, hogy noha a 2. sz. dokumentum 2019-es keltezésű, a Tanács ahhoz 2023. február 13-án fért hozzá. Márpedig a felperes nem hoz fel egyetlen érvet sem annak alátámasztására, hogy a „ptsecurity.com” honlapon rendelkezésre álló információk elavultak voltak abban az időpontban, amikor a Tanács ahhoz hozzáfért, vagyis az eredeti jogi aktusok és a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadását megelőzően.

204 Ezt követően meg kell állapítani, hogy noha a 2. sz. dokumentumban szereplő engedélyek többszörözése valóban rossz minőségű, a „ptsecurity.com” e honlapján egyértelműen szerepel, hogy a Positive Technologies rendelkezik az FSB engedélyével.

205 E tekintetben, mivel az i) kritérium az FSB által kiadott valamennyi típusú engedélyre vonatkozik, nincs jelentősége annak a ténynek, hogy az FSB engedélyének típusa nem olvasható világosan a 2. sz. dokumentumon.

206 Végül meg kell állapítani, hogy a 2. sz. dokumentum tartalmát megerősítik a „ptsecurity.com” honlapról származó, az ellenkérelem B.27 és B.28. mellékletében szereplő kivonatok.

207 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd: 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

208 Ezenkívül a Törvényszék által az érdemi jogszerűség vonatkozásában lefolytatandó felülvizsgálatnak – különösen a korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos jogvitákra vonatkozóan – nemcsak a vitatott jogi aktusok indokolásában szereplő információkra, hanem azokra az információkra is vonatkoznia kell, amelyeket – vitatás esetén – az állított tények megalapozottságának bizonyítása céljából a Tanács terjeszt a Törvényszék elé (lásd: 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

209 Az a tény, hogy valamely bizonyítékot a korlátozó intézkedések által érintett személy mentő bizonyítékként közölt, nem akadályozza, hogy e bizonyítékra esetlegesen vele szemben hivatkozzanak a vele szemben hozott korlátozó intézkedések alapjául szolgáló indokok megalapozottságának megállapítása érdekében (lásd: 2018. március 14-i Kim és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-533/15 és T-264/16, EU:T:2018:138, 115. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Mordashova kontra Tanács ítélet, T-497/22, nem tették közzé, EU:T:2024:604, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

210 Az ellenkérelem B.27. melléklete tartalmazza a „ptsecurity.com” honlap 2014. november 20-i kivonatát, amelynek címe: „Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographic protection tools” (A Positive Technologies kriptográfiai védelmi eszközökkel való munkára jogosító engedélyt kapott az FSB-től). Ugyanebben a kivonatban a Positive Technologies bejelentette az FSB által az államtitoknak minősülő információk felhasználásával kapcsolatos munkák végzésére kiadott engedély megújítását.

211 Az ellenkérelem B.28. melléklete tartalmazza a „ptsecurity.com” honlap 2018-as kivonatát is, amelyben szerepel a Positive Technologies birtokában lévő engedélyek és tanúsítványok jegyzéke, köztük „az orosz FSB kriptográfiai védelmi eszközökkel való munkavégzésre vonatkozó engedélye”, valamint „az orosz FSB államtitoknak minősülő információkat felhasználó munkák elvégzésére vonatkozó engedélye”, valamint e két engedély másolata.

212 Válaszában a felperes arra hivatkozik, hogy a Tanács által az ellenkérelem B.27 és B.28. mellékletében benyújtott, a „ptsecurity.com” honlapról származó kivonatok nem vonatkoznak rá. Egyrészt azt állítja, hogy az e beadvány B.27. mellékletében szereplő, 2014. november 20-án közzétett nyilatkozat nem vonatkozhat rá, mivel őt 2017. szeptember 27-én vállalkozásként vették nyilvántartásba. Másrészt az e beadvány B.28. mellékletében benyújtott engedélyeken szereplő nyilvántartási szám és adóazonosító szám nem a sajátja, és ezen engedélyek 2015. április 28-án és 2014. november 10-én, a nyilvántartásba vételének időpontját megelőzően keletkeztek.

213 Meg kell állapítani, hogy a felperes ezen érvei azon a téves előfeltevésen alapulnak, amely szerint jogi személyként vették fel a szóban forgó jegyzékekbe.

214 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a jegyzékbevétel indoka a felperesre, más néven Positive Technologiesra mint szervezetre, nem pedig mint jogi személyre vonatkozik.

215 Ebből következik, hogy a felperes jogi személyként való nyilvántartásba vételének időpontja nem releváns azon kérdés szempontjából, hogy az érintett szervezet rendelkezik-e engedéllyel.

216 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a felperes a tevékenységeinek leírása érdekében a „ptsecurity.com” honlapnak a keresetlevél A.14. mellékletében szereplő, 2023-as keltezésű kivonatára támaszkodik, és rámutat arra, hogy „[a] honlapján feltüntetett adat szerint: »21 éve elsődleges célja az informatikai kalóztámadások megelőzése«”. Ezenkívül ugyanezen honlapnak a Holland Királyság által beavatkozási beadványának N.7. mellékletében benyújtott, „About Company” című kivonatából kitűnik, hogy a Positive Technologiest 2002-ben hozták létre.

217 Így a „ptsecurity.com” honlapnak az ellenkérelem B.27 és B.28. mellékletében benyújtott kivonataiból kitűnik, hogy az érintett szervezet, azaz a felperes, más néven Positive Technologies az FSB engedélyével rendelkezik.

218 Egyébiránt annak bizonyítása érdekében, hogy az ellenkérelem B.28. mellékletében benyújtott engedélyeken szereplő adóazonosító szám nem a sajátja, a felperes a válasz C.15. mellékletében benyújtotta ezen engedélyek másolatainak fordítását.

219 E fordításból kitűnik, hogy az ezen engedélyeken szereplő adóazonosító szám megfelel a Pozitiv Teknolodzhiz adóazonosító számának, amint az a Ready Ratios adatbázisának a viszonválasz D.2. mellékletében szereplő, a Pozitiv Teknolodzhizre vonatkozó kivonatán is szerepel. Az ellenkérelem B.28. melléklete megállapítja, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz 2014. november 10. óta rendelkezik az FSB által kriptográfiai védelmi eszközökkel való munkavégzésre kiadott engedéllyel, valamint 2015. április 28. óta az FSB által Moszkva (Oroszország) városa és régiója számára az államtitoknak minősülő információkat felhasználó munkák végzésére kiadott engedéllyel.

220 Márpedig először is a bizonyítékokat tartalmazó eredeti iratanyagban szereplő 1. sz. dokumentum a felperesre vonatkozó, a vállalkozások Ready Ratios adatbázisából származó, 2023. február 13-i információs oldalból áll. E dokumentumból kitűnik, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz a felperes leányvállalata, és 2021. augusztus 6. óta ugyanaz a vezérigazgatójuk.

221 Másodszor, a viszonválasz mellékleteként a Tanács benyújtotta a vállalkozások Ready Ratios adatbázisából származó, a felperesre és a Pozitiv Teknolodzhizre vonatkozó, 2024. március 15-i információs oldalakat, amelyekből kitűnik, hogy ugyanaz a vezérigazgatójuk, azonos a címük és az alapítójuk, és hogy ez utóbbit 2007. október 9-én vették nyilvántartásba.

222 Harmadszor, a felperes 2021-es pénzügyi évre vonatkozó konszolidált pénzügyi kimutatásaiból, valamint a felperes 2023 első negyedévére vonatkozó időközi konszolidált pénzügyi kimutatásaiból – amelyeket a viszonválasz mellékleteként csatoltak – kitűnik, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz az egyik leányvállalata, amelyben a részvények 100%-ával rendelkezik.

223 Következésképpen, amint az a fenti 83–85. pontban megállapításra került, a részesedés e mértékére figyelemmel, még ha a Pozitiv Teknolodzhiz a felperestől jogilag elkülönült jogi személy is, a Tanács megalapozottan állapíthatta meg, hogy a felperes meghatározó befolyást gyakorol e leányvállalatra, és hogy ez utóbbi nem önálló jogalany a felpereshez képest.

224 Meg kell tehát állapítani, hogy – amint az a fenti 86. pontból kitűnik – a felperes mint szervezet i) kritérium szerinti jegyzékbevételi feltételei teljesülnek, mivel bizonyított, hogy leányvállalata, a Pozitiv Teknolodzhiz az FSB engedélyével rendelkezik.

225 Ebből következik, hogy az a tény, hogy az ellenkérelem B.27 és B.28. mellékletében benyújtott FSB-engedélyeken szereplő adóazonosító szám nem felel meg a felperes mint jogi személy adóazonosító számának, közömbös annak bizonyítása szempontjából, hogy a felperes mint szervezet megfelel az i) kritérium szerinti jegyzékbevételi feltételeknek.

226 A fentiekből következik, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes, más néven Positive Technologies az FSB engedélyével rendelkező szervezet.

227 E következtetést nem kérdőjelezi meg a felperes többi érve.

228 Először is a felperes az üzemeltetési igazgatójának nyilatkozatára hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy nem rendelkezik az FSB engedélyével. E 2023. szeptember 12-i nyilatkozatban a felperes üzemeltetési igazgatója igazolja, hogy a 9718077239 adószámú Positive Group PAO nem rendelkezik az FSB vagy más kormányzati hatóság által kiadott engedéllyel, és soha nem is rendelkezett ilyen engedéllyel.

229 Meg kell állapítani, hogy e nyilatkozat a jelen ügyben nem releváns, mivel az a felperesre mint jogi személyre vonatkozik, nem pedig az eredeti jogi aktusokban és a fenntartásról szóló első jogi aktusokban említett szervezetre.

230 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy a bizonyítékokat tartalmazó eredeti iratanyagban szereplő, a vállalkozások Ready Ratios adatbázisából származó, rá vonatkozó 2023. február 13-i információs oldalt tartalmazó 1. sz. dokumentumból kitűnik, hogy semmilyen engedéllyel nem rendelkezik. Rámutat, hogy ez az információs oldal mindig megemlíti az érintett vállalkozások engedélyeit, és azokat a tevékenységeket, amelyekre azokat kiadták.

231 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2. sz. dokumentumban szereplő FSB-engedély a felperes leányvállalatának, a Pozitiv Teknolodzhiz tulajdonában van. Így az a tény, hogy ez az engedély nem jelenik meg a vállalkozások Ready Ratios adatbázisának a felperesre mint jogi személyre vonatkozó kivonatán, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a jegyzékbevétel indokolásában említett szervezet nem rendelkezett az FSB engedélyével.

232 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a vállalkozások Ready Ratios adatbázisából származó, rá vonatkozó információs oldalt tartalmazó 1. sz. dokumentum újabb, és így relevánsabb, mint a 2. sz. dokumentum, amely 2023 szeptembere óta nem érhető el. Annak bizonyítása érdekében, hogy a 2. sz. dokumentum elavult, és 2023 szeptembere óta már nem hozzáférhető, a válasz C.14. mellékletében a „pt.security.com” honlap 2024. február 8-i, „not found” (az oldal nem található) megjelölésű oldalát mutatja be.

233 Márpedig meg kell állapítani, hogy e mellékletnek nincs bizonyító ereje. Egyrészt semmi nem enged arra következtetni, hogy a válasz C.14. mellékletében szereplő honlap megfelel a 2. sz. dokumentumban szereplő „pt.security.com” honlap oldalának. Másrészt, figyelemmel e melléklet dátumára, nem zárható ki, hogy a Positive Technologies engedélyeit tartalmazó „pt.security.com” honlap esetleges eltávolítása a jelen kereset benyújtását követően történt.

234 Negyedszer a felperes arra hivatkozik, hogy az általa a sajtóban közzétett, az ellenkérelem B.29. mellékletében benyújtott nyilatkozat nem értelmezhető annak elismeréseként, hogy rendelkezik az FSB engedélyével.

235 Az ellenkérelem B.29. melléklete négy újságcikket tartalmaz, amelyeket a fenti 189. pontban említett különböző honlapokon tettek közzé, és amelyek a Positive Technologiesra szankciókat kiszabó tanácsi határozatra vonatkoznak. Az „rg.ru” és a „xakep.ru” honlapok, valamint az *MNIAP* honlap említést tesz a Positive Technologies-nak tulajdonított nyilatkozatról, amely szerint „[a]z U[nió] azon döntése, hogy szankciókat szab ki a Positive Technologies-zal szemben, azon alapul, hogy e vállalkozás az Oroszországi Föderáció FSB-jének engedélyével rendelkezik”, és amely szerint „[a]z FSB engedélyének megszerzése előfeltétele a kiberbiztonsági piac valamennyi jelentős szereplője munkájának”. Emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 188. pontban megállapításra került – a felperes jelzi, hogy ő e nyilatkozat szerzője. Az idézet némileg eltérő a

„cnews.ru” honlapon közzétett cikkben, amely szerint „[a felperes] képviselői kijelentették, hogy a vállalkozással szembeni uniós határozat azon alapult, hogy a vállalkozás az FSB engedélyével rendelkezik”.

236 Márpedig egyrészt a felperes a keresetlevélben Positive Technologies néven a kiberbiztonsági piac vezetőjeként mutatja be magát, ami e nyilatkozat szerint azt jelenti, hogy rendelkezik az FSB engedélyével. Másrészt e nyilatkozatban a felperes sehol sem vitatja, hogy rendelkezik az FSB engedélyével, amit a saját neve vagy a Positive Technologies név szóban forgó jegyzékekbe való felvételének indokaként ismer el.

237 Egyébiránt a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács nem bizonyította, hogy ténylegesen részt vett az Oroszországi Föderáció által folytatott információs hadviselésben, sem pedig azt, hogy az orosz biztonsági szolgálatok részére technológiákat fejlesztett ki, elegendő emlékeztetni arra, hogy nem az i) kritérium alkalmazási feltételéről van szó.

238 A Tanácsnak ugyanis nem kellett bizonyítania, hogy a felperes ténylegesen együttműködött az orosz biztonsági szolgálatokkal, ezt az érvet tehát mint hatástalant el kell utasítani.

239 E tekintetben a felperes azon érvei, amelyek a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban szereplő 3–5. sz. dokumentum vitatására irányulnak, szintén hatástalanok. E dokumentumok ugyanis megemlítik az Amerikai Egyesült Államok által a felperessel szemben 2021-ben amiatt elfogadott szankciókat, hogy éves konferenciákat szervezett, amelyeket az FSB és a GRU toborzási helyeként használtak. Márpedig e dokumentumok nem relevánsak annak megállapítása szempontjából, hogy a felperes teljesítette az i) kritériumban előírt feltételeket.

240 A fentiek összességéből kitűnik, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát az eredeti jogi aktusokban és a fenntartásról szóló első jogi aktusokban, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes teljesítette az i) kritérium alkalmazási feltételeit, és ennélfogva felvette a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe és azokon fenntartotta.

A fenntartásról szóló második jogi aktusokról

241 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenntartásról szóló második jogi aktusokban a felperes nevét ugyanazon okból tartották fenn a szóban forgó jegyzékeken, mint amely az eredeti jogi aktusokban és a fenntartásról szóló első jogi aktusokban szerepel.

242 A fenntartásról szóló második jogi aktusokra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2024. május 22-én benyújtott kiigazítási beadványban a felperes megelégszik azzal, hogy az eredeti jogi aktusokkal és a fenntartásról szóló első jogi aktusokkal kapcsolatban általa felhozott érvekre utal.

243 Következésképpen a fenti 184–240. pontban kifejtettekkel azonos okokból meg kell állapítani, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor a fenntartásról szóló második jogi aktusokban fenntartotta a felperes nevét a szóban forgó jegyzékeken.

A fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokról

244 A fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásával a Tanács fenntartotta a felperesnek a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét „Positive Group PJSC, más néven Positive technologies, más néven Gruppa Pozitiva” név alatt, és módosította az i) kritérium szerinti jegyzékbevételi

indokot. A fenti 24. pontban idézett ezen indok jelzi, hogy a felperes egy olyan konglomerátum holdingtársasága, amely magában foglalja az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő és az FSB engedélyével rendelkező Pozitiv Teknolodzhizet, következésképpen a felperes az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő szervezet, és az FSB engedélyével rendelkezik.

245 Ezenkívül a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok felperessel szembeni elfogadásának igazolása érdekében a Tanács a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagra támaszkodott.

246 Elsősorban, ami az i) kritériumban előírt első feltételt illeti, meg kell állapítani, hogy a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagban szereplő 3. sz. dokumentum a Pozitiv Teknolodzhizre vonatkozó, a vállalkozások Ready Ratios adatbázisából származó tájékoztató oldal kivonatát tartalmazza, amely jelzi, hogy tevékenységét az informatikai programozás ágazatában végzi.

247 Ezenkívül a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagban szereplő 6. és 7. sz. dokumentum a „pt.security.com” honlap 2024. július 3-i oldalai, amelyek bizonyítják, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz a felperes 100%-os tulajdonában álló leányvállalat, és hogy az orosz informatikai ágazatban tevékenykedik.

248 Ebből kitűnik, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz teljes egészében a felperes irányítása alatt álló leányvállalat, amely az orosz informatikai ágazatban tevékenykedik.

249 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 220–223. pontból kitűnik, hogy a felperes 100%-os részesedéssel rendelkezik leányvállalatában, a Pozitiv Teknolodzhizban, ugyanaz a vezetőjük és azonos a címük, amit a felperes nem vitat, és hogy a Tanács ily módon megalapozottan tekinthette úgy, hogy egyetlen szervezetet alkotnak.

250 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Tanács a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyag alapján kellőképpen bizonyította, hogy a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperes „az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő szervezet” volt, és ennélfogva megfelelt az i) kritériumban előírt első feltételnek, amit a felperes nem vitat.

251 Másodsorban, a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokra vonatkozó kiigazítási beadványban a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy teljesíti az i) kritériumban előírt, az FSB engedélyével való rendelkezésre vonatkozó második feltételt.

252 Először is a felperes azzal érvel, hogy neve nem vehető fel a szóban forgó jegyzékekbe azon az alapon, hogy egyik leányvállalata állítólag rendelkezik az FSB engedélyével. Az i) kritérium szó szerinti értelmezése megköveteli, hogy az érintett szervezet maga rendelkezzen az FSB engedélyével. Azt állítja, hogy az anyavállalat és a leányvállalat közötti viszonyban minden szervezet elkülönül jogilag, és a leányvállalat magatartása nem tudható be automatikusan az anyavállalatának. Az engedély kizárólag annak a jogi személynek ad jogosultságot, amelynek azt kiadták.

253 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok a felperest nem „jogi személyként”, hanem „szervezetként” említik. Ennélfogva az a tény, hogy a felperes a leányvállalatától elkülönülő jogi személyiséggel rendelkezik, közömbös annak megállapítása szempontjából, hogy a felperes megfelel-e az i) kritérium szerinti jegyzékbevételi feltételeknek.

254 Másrészt a felperes állításával ellentétben az i) kritérium alkalmazása nem jelenti azt, hogy a leányvállalat magatartását az anyavállalatáénak tudják be. Emlékeztetni kell arra, hogy az i) kritérium alkalmazásához nem szükséges sem a felperes, sem a leányvállalata által tanúsított konkrét magatartás bizonyítása, hanem kizárólag annak bizonyítása, hogy a korlátozó intézkedésekkel érintett szervezet rendelkezik az FSB engedélyével.

255 Ennélfogva hatástalan az az érv, amely szerint egy jogi személy részére kiadott engedélyt nem használhat más szervezet, nevezetesen egy anyavállalat vagy egy másik leányvállalat.

256 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 249. pontból kitűnik, hogy a Tanács helyesen állapította meg, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz és a felperes egyetlen szervezetet alkot.

257 Következésképpen e körülmények között, amint az a fenti 86. pontból kitűnik, a felperes mint szervezet i) kritérium szerinti jegyzékbevételi feltételei teljesülnek, amennyiben megállapítást nyer, hogy leányvállalata, a Pozitiv Teknolodzhiz megfelel e feltételeknek.

258 Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyag nem tartalmaz semmilyen releváns információt arra vonatkozóan, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz rendelkezik az FSB engedélyével.

259 Annak megállapítása érdekében, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz rendelkezett az FSB engedélyével, a Tanács a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagban szereplő több dokumentumra támaszkodott. A 2. sz. dokumentum – amely már a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagban is szerepelt, és amelyet a fenti 201. pont említ – a Positive Technologies honlapján, a „ptsecurity.com” oldalon közzétett PowerPoint prezentáció kivonata, amely a Positive Technologies különböző engedélyeit mutatja, köztük az FSB engedélyét. A fenti 211. pontban említettel azonos 8. sz. dokumentum tartalmazza ugyanezen honlap 2018-as kivonatát, amelyhez a Tanács 2024. július 3-án fért hozzá, és amelyben szerepel a Positive Technologies engedélyeinek és tanúsítványainak jegyzéke, köztük „az orosz FSB kriptográfiai védelmi eszközökkel való munkavégzésre vonatkozó engedélye”, valamint „az orosz FSB államtitoknak minősülő információkat felhasználó munkák végzésére vonatkozó engedélye”, valamint e két engedély másolatai. A fenti 210. pontban említettel azonos 9. sz. dokumentum tartalmazza a „ptsecurity.com” honlap 2014. november 20-i, „Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographic protection tools” (a Positive Technologies engedélyt kapott az FSB-től kriptográfiai védelmi eszközökkel való munkavégzésre) című kivonatát is, amelyhez a Tanács 2023 novemberében fért hozzá, és amely megjelöli azokat a tevékenységeket, amelyekre ezt az engedélyt kiadták. Ugyanebben a kivonatban a Positive Technologies bejelentette az FSB által az államtitoknak minősülő információk felhasználásával kapcsolatos munkák végzésére kiadott engedély megújítását.

260 A felperes arra hivatkozik, hogy a 2. sz. dokumentum alig olvasható, és nem teszi lehetővé sem az érintett engedély típusának, sem a jogosultjának, sem pedig annak meghatározását, hogy az engedély a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában még érvényes volt-e.

261 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 204. és 205. pontból kitűnik – a Positive Technologies honlapjának a 2. sz. dokumentumban szereplő oldala jelzi, hogy ez utóbbi rendelkezik az FSB engedélyével, és hogy közömbös az a tény, hogy az engedély típusa nem olvasható.

262 A bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagban a 2. sz. dokumentumot a 8. sz. dokumentum egészíti ki, amely tartalmazza a Positive Technologies különböző engedélyeit egyértelműen feltüntető listát, valamint az FSB két engedélyének másolatát, amelynek fordítását a felperes a válasz C.15. mellékletében benyújtotta.

263 Márpedig, amint az a fenti 219. pontban már megállapításra került, az ezen engedélyeken szereplő adóazonosító szám megfelel a Pozitiv Teknolodzhiz adóazonosító számának, amelyet a Ready Ratios adatbázisának ez utóbbira vonatkozó, a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyag 3. sz. dokumentumában szereplő kivonatán említenek.

264 Az FSB-nek a kriptográfiai eszközöket használó tevékenységekre vonatkozó első engedélyét illetően, amelyet az FSB 2014. november 10-én adott ki a Pozitiv Teknolodzhiz részére, a felperes azt állítja, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy ez az engedély a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában még hatályban volt.

265 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az FSB 8. sz. dokumentumban szereplő engedélyét az FSB határozatlan időre adta ki, és hogy a Tanács ebből észszerűen juthatott arra a következtetésre, hogy a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában a Pozitiv Teknolodzhiz még jogosultja volt annak.

266 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy mivel az i) kritérium bármely FSB-engedéllyel való rendelkezést ír elő, a felperesnek az e titkosítási engedély jellegére vonatkozó érvei hatástalanok.

267 Ami az FSB által a Pozitiv Teknolodzhiz részére 2015. április 28-án kiadott és 2020. április 8-ig érvényes második, államtitoknak minősülő információkat felhasználó munkák végzésére vonatkozó engedélyt illeti, a felperes azt állítja, hogy az lejárt.

268 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Tanács figyelembe vette a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagban szereplő 9. sz. dokumentumot, amely jelzi, hogy ezen engedélyt egy korábbi engedély megújítása iránti kérelmet követően a Pozitiv Teknolodzhiznak adták. A Tanács jelzi, hogy valószínű tehát, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz ezen engedély újbóli megújítását kérte és megkapta.

269 A felperes állításával ellentétben az a tény, hogy a 9. sz. dokumentum 2014-es keltezésű, nem elegendő annak megállapításához, hogy az a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában már nem releváns. E dokumentum ugyanis lehetővé teszi annak megállapítását, hogy 2014-ben a Positive Technologies bejelentette e második FSB-engedély megújítását.

270 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 175. és 176. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a Tanácsnak kell bizonyítania a felperessel szemben a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában felhozott indokok megalapozottságát, és hogy eleget tesz a bizonyítási tehernek, ha kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesére hivatkozik. Ezenkívül a fenti 111., 177. és 179. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal összhangban figyelembe kell venni a bizonyítékokhoz vagy bizonyos információkhoz való hozzáférés nehézségeit, különös tekintettel az Oroszországi Föderáció és Ukrajna közötti konfliktushelyzetre.

271 E tekintetben a Ready Ratios adatbázis Pozitiv Teknolodzhizre vonatkozó kivonatából, amelyet a viszonválasz mellékleteként csatoltak, kitűnik, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz engedélyeire vonatkozó részt az orosz szövetségi törvény alapján kitakarták, és az a következő megjegyzést tartalmazza: „az ezen információkhoz való hozzáférés korlátozott”.

272 Márpedig a Tanács észszerűen vélhette úgy, hogy nem lett volna szükség e rész kitakarására, ha a Pozitiv Teknolodzhiz nem rendelkezett volna semmilyen engedéllyel.

273 Ebből következik, hogy a Tanács kellően hiteles bizonyítékok összességére támaszkodott ahhoz, hogy észszerűen úgy vélhesse, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz 2020 után kérte az államtitoknak minősülő információkat felhasználó munkák végzésére vonatkozó második engedély megújítását, és hogy a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában még mindig rendelkezett azokkal.

274 Márpedig a felperes nem terjeszt elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely alkalmas lenne ezen értékelés megkérdőjelezésére. Amikor a tárgyaláson ezzel kapcsolatban kérdést intéztek hozzá, több alkalommal kijelentette, hogy nincs információja arról, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz rendelkezett-e az FSB engedélyével, vagy sem.

275 A fentiekből következik, hogy a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagban szereplő dokumentumok a jogilag megkövetelt módon bizonyítják, hogy a Pozitiv Teknolodzhiz, a teljes egészében a felperes tulajdonában álló leányvállalat a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadásának időpontjában rendelkezett az FSB engedélyével.

276 Meg kell tehát állapítani, hogy a Tanács bizonyította, hogy a felperes, más néven Positive Technologies az FSB engedélyével rendelkező szervezet, és hogy megfelelt az i) kritériumban előírt második feltételnek.

277 Következésképpen a Tanács nem követett el értékelési hibát a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokban, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes teljesítette az i) kritérium alkalmazási feltételeit, és ennélfogva fenntartotta a nevét a szóban forgó jegyzékeken.

278 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A védelemhez való jog megsértésére és a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételéről szóló határozat felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettség megsértésére alapított, negyedik jogalapról

279 A negyedik jogalap lényegében két részből áll, amelyek közül az első a védelemhez való jog megsértésén, a második pedig azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételéről szóló határozat felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét.

A védelemhez való jog megsértésére alapított, első részről

280 Válaszában a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a Tanács megsértette a védelemhez való jogát azáltal, hogy késedelmesen küldte meg neki a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagot.

281 Egyrészt a felperes rámutat arra, hogy bizonyítékokat tartalmazó 2023. május 16-i, vagyis az eredeti jogi aktusok elfogadása előtti második iratanyagot a Tanács nem küldte meg számára a 2023. július 13-i azon kérelmére adott válaszként, hogy közölje vele a nevének az eredeti jogi aktusok mellékletét képező jegyzékekbe való felvételét megalapozó iratanyagot. Másrészt azt állítja, hogy mivel a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagot a nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását igazoló dokumentumokhoz való hozzáférés iránti, 2023. szeptember 25-i kérelmét követően küldték meg neki, az e fenntartást igazoló új bizonyítékokat tartalmazott. A Tanács tehát köteles lett volna e bizonyítékokat a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadását megelőzően a felperes rendelkezésére bocsátani.

282 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a korlátozó intézkedések felülvizsgálata során az uniós bíróságoknak biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének az uniós jogrend szerves részét képező alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát. Ezen alapvető jogok rangsorában szerepel különösen a védelemhez való jog tiszteletben tartása, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog (lásd: 2024. október 16-i CRA kontra Tanács ítélet, T-201/23, EU:T:2024:697, 59. és 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

283 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében előírt, bármely eljárásban fennálló meghallgatáshoz való jog, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartásának szerves részét képezi, mindenkinek biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját a közigazgatási eljárás során, és az olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 79. pont).

284 A meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartását illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a valamely személy vagy szervezet nevének a pénzeszközök befagyasztásával érintett személyek és szervezetek listájára történő felvételére vonatkozó első határozat esetén a Tanács nem köteles előzetesen közölni az érintett személlyel vagy szervezettel azokat az indokokat, amelyekre ezen intézmény alapítani kívánja az e listára történő felvételt. Az ilyen intézkedésnek ugyanis – hatékonysága veszélyeztetésének elkerülése érdekében – jellegénél fogva meglepetésszerűnek és azonnal alkalmazandónak kell lennie. Az érintett személynek vagy szervezetnek – a Tanácshoz intézett kérelemre – ahhoz is joga van, hogy ezen bizonyítékok tekintetében kifejtse álláspontját a jogi aktus elfogadását követően (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

285 Ellenben a valamely személy nevének a korlátozó intézkedésekre vonatkozó jogi aktus mellékletében szereplő listára történő felvételére, illetve fenntartására vonatkozó határozat elfogadására irányuló eljárás keretében a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása megköveteli, hogy az Unió illetékes hatósága közölje az érintett személlyel azokat az információkat, amelyekkel e hatóság az említett személy tekintetében határozatának megalapozásához rendelkezik, annak érdekében, hogy e személy a jogait a lehető legjobb feltételek mellett védhesse, valamint hogy az ügy teljes ismeretének birtokában dönthessen arról, hogy szükséges-e az uniós bírósághoz fordulni. Ezenfelül e közlés alkalmával az Unió illetékes hatóságának lehetővé kell tennie e személynek, hogy hasznosan ismertethesse az álláspontját a vele szemben felhozott indokok tekintetében (2016. május 10-i Mikhalchanka kontra Tanács ítélet, T-693/13, EU:T:2016:283, 46. és 47. pont; 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 50. pont; lásd még ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111. és 112. pont).

286 A valamely személy vagy szervezet nevét a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek vagy szervezetek jegyzékén fenntartó jogi aktusok elfogadását megelőző meghallgatáshoz való jog kötelező, ha a Tanács az érintett nevének az említett jegyzéken való fenntartására vonatkozó határozatban új bizonyítékokat hozott fel e személlyel szemben, nevezetesen olyanokat, amelyeket nem vettek figyelembe a nevének az e jegyzékbe történő felvételére vonatkozó eredeti határozatban (lásd: 2015. június 18-i Ipatau kontra Tanács ítélet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

287 Ha azonban az érintett személy vagy szervezet nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek vagy szervezetek jegyzékében való fenntartása ugyanazokon az indokokon alapul, mint amelyek az eredeti jogi aktus elfogadását igazolták anélkül, hogy e személlyel vagy szervezettel szemben új bizonyítékokat vettek volna figyelembe, a Tanács a meghallgatáshoz való jogának tiszteletben tartásához nem köteles újból közölni vele a terhére rótt bizonyítékokat (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 4-i Shamalov kontra Tanács ítélet, T-651/22, nem tették közzé, EU:T:2024:576, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

288 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyag az EKSZ által kidolgozott munkadokumentumot tartalmaz, amelynek tárgya: „UKRAINE […], Underlying/supporting evidence – Horizontal Evidence Pack – status based IT – territorial integrity regime” (UKRAJNA […], alapul szolgáló/alátámasztó bizonyítékok – Horizontális bizonyítékok – informatikán alapuló státusz – területi integritás rendszer) E munkadokumentumot annak alátámasztására nyújtották be a Tanácsnak, hogy új kritériumot vezessen be az orosz informatikai ágazatban működő, az FSB vagy az orosz ipari és kereskedelmi minisztérium által kiadott engedéllyel rendelkező jogi személyekkel, szervezetekkel vagy szervekkel szembeni korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozóan. Ez a dokumentum különböző forrásokat tartalmaz az információ és az informatika területén jelentkező orosz fenyegetésekkel, az FSB engedélyeivel, valamint az orosz ipari és kereskedelmi minisztérium által kiadott, „fegyverekre és katonai felszerelésekre” vonatkozó engedéllyel kapcsolatban.

289 A Tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyag az EKSZ által az i) kritérium bevezetésének alátámasztása érdekében készített munkadokumentumnak minősül, de nem tartalmaz semmilyen, a felperes egyéni helyzetére vagy nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételére vonatkozó információt, amit a felperes a tárgyaláson elismert.

290 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy meghatározott személyre vonatkozó közigazgatási eljárás keretében a meghallgatáshoz való jog – amelyet még az eljárásra vonatkozó szabályozás hiányában is tiszteletben kell tartani – nem ültethető át az EUSZ 29. cikkben és az EUMSZ 215. cikkben előírt eljárás összefüggésébe, amely – mint a jelen ügyben is – általános hatályú intézkedések elfogadásához vezet. Semmilyen rendelkezés nem kötelezi ugyanis a Tanácsot arra, hogy minden olyan személyt, akit egy általános hatályú kritérium érinthet, tájékoztasson a kritérium elfogadásáról (lásd: 2023. szeptember 13-i Venezuela kontra Tanács ítélet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

291 Következésképpen, mivel a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyag nem tartalmazott olyan terhelő bizonyítékot, amely a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételének és az azokon való fenntartásának alapjául szolgált volna, a Tanács a fenti 284–286. pontban hivatkozott

ítélkezési gyakorlat alapján nem volt köteles közölni azt a felperessel, sem a felperes 2023. július 13-i kérelmére adott válaszként, sem pedig a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadása előtt. A felperes tehát nem hivatkozhat eredményesen a védelemhez való jogának megsértésére.

292 Következésképpen az első részt el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a Tanácsnak az elfogadhatóságának vitatására irányuló érveiről.

Az arra alapított második részről, hogy a Tanács megsértette a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételéről szóló határozatának felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét

– A fenntartásról szóló első jogi aktusokról

293 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács megsértette a 2014/145 határozat 6. cikkében és a 269/2014 rendelet 14. cikkében előírt azon kötelezettségét, hogy rendszeresen felülvizsgálja a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékeibe való felvételéről szóló határozatait annak biztosítása érdekében, hogy ezek az intézkedések továbbra is megfelelőek legyenek. Azt állítja, hogy a nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételének alátámasztása érdekében benyújtott bizonyítékok megfelelő vizsgálata feltárta volna, hogy nem rendelkezett az FSB engedélyével, és nevének a szóban forgó jegyzékekből való törléséhez kellett volna vezetnie.

294 A 2014/145 határozat 6. cikkének harmadik bekezdése kimondja, hogy „[e]zt a határozatot folyamatosan felül kell vizsgálni”. A 269/2014 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése említi, hogy „[a]z I. mellékletben foglalt jegyzéket rendszeres időközönként, de legalább 12 havonta felül kell vizsgálni”.

295 Meg kell jegyezni, hogy a korlátozó intézkedések biztosítási jellegűek, és – természetüknél fogva – ideiglenesek, és azok érvényessége mindig a meghozataluk alapját képező ténybeli és jogi körülmények további fennállásának, valamint a hozzájuk kapcsolódó célkitűzés elérése érdekében való fenntartásuk szükségességének a függvénye. Következésképpen e korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatakor a Tanácsnak el kell végeznie a helyzet naprakész értékelését, és el kell készítenie az ilyen intézkedések hatásának mérlegét annak megállapítása érdekében, hogy ezen intézkedések lehetővé tették-e az érintett személyek és szervezetek nevének a vitatott jegyzékbe való első felvételével megvalósítani kívánt célok elérését, vagy az említett személyek és szervezetek tekintetében még mindig ugyanazon következtetés vonható le (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 168. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. május 29-i Belavia kontra Tanács ítélet, T-116/22, EU:T:2024:334, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. szeptember 11-i Tokareva kontra Tanács ítélet, T-744/22, EU:T:2024:608, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

296 Arra is emlékeztetni kell, hogy valamely személy nevének a jegyzéken való fenntartásának igazolása érdekében nem tiltott, hogy a Tanács ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozzon, mint amelyek az érintett személy nevének e jegyzékbe való eredeti felvételét, újbóli felvételét vagy korábbi fenntartását igazolták, amennyiben egyrészt a jegyzékbe vétel indokai változatlanok, másrészt pedig a kontextus nem változott oly módon, hogy e bizonyítékok elavultak volna. Az említett kontextus nemcsak azon ország helyzetét foglalja magában, amely tekintetében a korlátozó intézkedések rendszerét létrehozták, hanem az érintett személy sajátos helyzetét is (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 169. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. május 29-i Belavia kontra Tanács ítélet, T-116/22, EU:T:2024:334, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

297 A jelen ügyben a fenti 9. pontban említett, a Hivatalos Lapban 2023. június 26-án közzétett értesítés tájékoztatta az eredeti jogi aktusokban előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeket, szervezeteket és szerveket, hogy 2023. július 14. előtt kérhetik a Tanácstól azon határozat felülvizsgálatát, amellyel a nevüket felvették az e jogi aktusok mellékletét képező jegyzékekbe.

298 Márpedig egyrészt a felperes nem élt a számára biztosított azon lehetőséggel, hogy az eredeti jogi aktusok elfogadását követően a Tanácshoz forduljon nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételének felülvizsgálata iránti kérelemmel.

299 Másrészt meg kell állapítani, hogy a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadásakor a Tanács ugyanarra az indokra támaszkodott, mint amely az eredeti jogi aktusok elfogadását igazolta, és hogy a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagra támaszkodott, anélkül hogy a felperessel szemben új bizonyítékokat vett volna figyelembe.

300 Egyébiránt a harmadik jogalap elemzéséből kitűnik, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadásának időpontjában úgy ítélte meg, hogy az ukrajnai helyzet súlyossága továbbra is fennállt, és hogy a felperes teljesítette az i) kritériumban előírt feltételeket.

301 Következésképpen a felperes nem állíthatja érvényesen, hogy a Tanács megsértette a felülvizsgálati kötelezettségét a fenntartásról szóló első jogi aktusok elfogadása előtt.

– A fenntartásról szóló második jogi aktusokról

302 A felperes arra hivatkozik, hogy a Tanács a fenntartásról szóló második jogi aktusok elfogadása előtt nem vizsgálta felül, hogy a nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételének indoka továbbra is releváns-e, és nem vette figyelembe az általa megfogalmazott észrevételeket, megsértve ezzel a 2014/145 határozat 3. cikkének (3) bekezdését és a 269/2014 rendelet 14. cikkének (3) bekezdését. 2023. november 1-jei felülvizsgálati kérelmében egyértelműen kifejtette, hogy a Tanács az orosz engedélyezési rendszer téves értelmezése miatt helytelenül alkalmazta az i) kritériumot, és a felperes bizonyította, hogy nem tartozik e kritérium hatálya alá.

303 A felperes jelzi, hogy a Tanács a 2024. március 13-i levelében megelégedett annak kijelentésével, hogy nem fogadhatja el a felperes i) kritériumra vonatkozó értelmezését anélkül, hogy vitát folytatna, vagy magyarázattal szolgálna. A Tanács nem vett figyelembe egy rá vonatkozó bizonyítékot, nevezetesen a Ready Ratios adatbázis kivonatát, amely bizonyítja, hogy nem rendelkezett az FSB engedélyével. Azt állítja, hogy ha a Tanács megvizsgálta volna az általa szolgáltatott információkat, és felülvizsgálta volna a határozatát, nem tartotta volna fenn a nevét a szóban forgó jegyzékeken.

304 A 2014/145 határozat 3. cikkének (3) bekezdése és a 269/2014 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése a következőket írja elő:

„Amennyiben észrevételt vagy új érdemi bizonyítékot nyújtanak be, a Tanács felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett döntését, és erről értesíti az érintett személyt, szervezetet vagy szervet.”

305 Amikor az érintett személy az indokolás tárgyában észrevételeket tesz, az Unió illetékes hatósága köteles az állítólagos indokok megalapozottságának gondos és pártatlan vizsgálatára ezen észrevételek, valamint az ezekhez csatolt esetleges mentő bizonyítékok fényében (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114. pont; 2018. június 6-i Arbuzov kontra Tanács ítélet, T-258/17, EU:T:2018:331, 61. pont).

306 Bár a védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartása megköveteli, hogy az uniós intézmények lehetővé tegyék a sérelmet okozó jogi aktussal érintett személy számára az álláspontjának hasznos módon történő ismertetését, nem teheti kötelezővé az említett intézmények számára, hogy ezen állásponthoz igazodjanak (2018. szeptember 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-288/15, EU:T:2018:619, 330. pont; 2024. szeptember 11-i Mordashova kontra Tanács ítélet, T-497/22, nem tették közzé, EU:T:2024:604, 70. pont).

307 Ennélfogva a jelen ügyben az a puszta tény, hogy a Tanács nem állapította meg a korlátozó intézkedések meghosszabbításának megalapozatlanságát, és a felperes által előterjesztett észrevételekre tekintettel még csak szükségesnek sem tartotta vizsgálatok lefolytatását, nem jelentheti azt, hogy ezeket az észrevételeket nem vették figyelembe (2024. szeptember 11-i Mordashova kontra Tanács ítélet, T-497/22, nem tették közzé, EU:T:2024:604, 71. pont; lásd még ebben az értelemben: 2018. szeptember 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-288/15, EU:T:2018:619, 331. pont).

308 Egyébiránt a tervezett korlátozó intézkedések elfogadása előtt a Tanács nem köteles reagálni az érintett személy vagy szervezet által előterjesztett észrevételekre (2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 92. pont; 2024. szeptember 11-i Mordashova kontra Tanács ítélet, T-497/22, nem tették közzé, EU:T:2024:604, 72. pont).

309 A jelen ügyben a fenti 13. pontban említett, a Hivatalos Lapban 2023. szeptember 14-én közzétett értesítés tájékoztatta a fenntartásról szóló első jogi aktusokban előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeket és szervezeteket, hogy 2023. november 2. előtt kérvényezhetik a Tanácsnál annak a határozatnak a felülvizsgálatát, amellyel a nevüket felvették az e jogi aktusok mellékletében foglalt jegyzékekbe. Ezenkívül 2023. október 31-én a felperes kérelmére válaszul a Tanács újból megküldte a felperesnek a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyag másolatát, és közölte vele a bizonyítékokat tartalmazó második iratanyagot. 2023. november 1-jén a felperes a nevének a szóban forgó jegyzékeken a fenntartásról szóló első jogi aktusokkal való fenntartásáról szóló határozatának felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

310 2024. március 13-i levelében a Tanács válaszolt a felperes észrevételeire, és elutasította a felülvizsgálat iránti kérelmét. A Tanács lényegében megállapította, hogy a felperesnek az i) kritérium értelmezésére vonatkozó észrevételei, valamint az arra vonatkozó észrevételei, hogy nem rendelkezik az FSB engedélyével, megegyeznek a jelen kereset keretében felhozott érvekkel, és utalt az ellenkérelmében előadott érveire. Azt is megerősítette, hogy a bizonyítékokat tartalmazó első iratanyagból kitűnik, hogy a felperes szervezetként rendelkezett az FSB engedélyével.

311 Következésképpen a fenti 306. és 307. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel a felperes tévesen rója fel a Tanácsnak, hogy megsértette a helyzetének a fenntartásról szóló második jogi aktusok elfogadása előtti felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét.

312 Ezenkívül a fenti 308. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a felperes nem róhatja fel érvényesen a Tanácsnak, hogy nem folytatott megbeszélést az i) kritérium értelmezéséről és a válaszhoz csatolt szakértői jelentésben szereplő, az „államtitokra” vonatkozó engedélyekkel kapcsolatos fejleményekről. E tekintetben meg kell állapítani, hogy e 2024. február 7-i szakértői jelentést a felperes nem nyújtotta be a 2023. november 1-jei felülvizsgálat iránti kérelmének alátámasztására.

– A fenntartásról szóló harmadik jogi aktusokról

313 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadása előtt megsértette a nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartásáról szóló határozat megfelelő vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget, annál is inkább, mivel az e jogi aktusokban szereplő módosított jegyzékbevételi indokban elismeri, hogy a felperes nem rendelkezik az FSB engedélyével, és így nem felel meg az i) kritérium feltételeinek. Megjegyzi, hogy a Tanács a 2024. szeptember 13-i levelében fenntartotta azon értékelését, amely szerint – az általa szolgáltatott számos bizonyíték és magyarázat ellenére – kapcsolat áll fenn az FSB engedélyével való rendelkezés és az orosz biztonsági szolgálatok tevékenységeiben való részvétel között.

314 Meg kell állapítani, hogy a fenti 18. pontban említett, a Hivatalos Lapban 2024. március 13-án közzétett értesítés tájékoztatta a fenntartásról szóló második jogi aktusokban előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeket és szervezeteket, hogy 2024. június 3. előtt kérvényezhetik a Tanácsnál annak a határozatnak a felülvizsgálatát, amellyel a nevüket felvették az e jogi aktusok mellékletében foglalt jegyzékekbe. 2024. május 31-én a felperes a nevének a fenntartásról szóló második jogi aktusokkal a szóban forgó jegyzékeken való fenntartásáról szóló határozatának felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

315 2024. július 16-án a Tanács tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy módosított indokolás alapján továbbra is fenntartja a nevét a szóban forgó jegyzékeken, és közölte a felperessel a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyagot. 2024. július 31-én a felperes észrevételeket nyújtott be a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy a Tanács a módosított indokolásra tekintettel továbbra is fenn kívánja tartani a nevét a szóban forgó jegyzékeken.

316 2024. szeptember 13-i levelében a Tanács válaszolt a felperesnek a 2024. május 31-i és július 31-i levélben szereplő észrevételeire, és elutasította a felülvizsgálat iránti kérelmet. A Tanács jelezte, hogy a módosított indokolás az eredeti jogi aktusok elfogadása óta képviselt álláspontját tükrözi, vagyis azt, hogy a felperes és leányvállalata, a Pozitiv Tecknolodzhiz egyetlen szervezetet alkot, és hogy az előbbi azért rendelkezik az FSB engedélyével, mert ezt az engedélyt az utóbbi részére adták ki. Megállapította, hogy a bizonyítékokat tartalmazó harmadik iratanyag elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a Pozitiv Tecknolodzhiz rendelkezett az FSB engedélyével. Utalt a jelen kereset keretében előadott érveire, hangsúlyozva, hogy számos bizonyítékra támaszkodott azon értékelésének alátámasztása érdekében, amely szerint az FSB engedélyével rendelkező, az orosz informatikai ágazatban tevékenykedő szervezetek *de facto* mozgósíthatók a biztonsági szolgálatok támogatása érdekében, és hozzátette, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely megkérdőjelezné ezt az értékelést.

317 Következésképpen a fenti 306. és 307. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel a felperes tévesen rója fel a Tanácsnak, hogy megsértette a helyzetének a fenntartásról szóló harmadik jogi aktusok elfogadása előtti felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét és a meghallgatáshoz való jogát.

318 A fentiekből következik, hogy a Tanács teljesítette egyrészt a felperes helyzetének az őt érintő korlátozó intézkedések meghosszabbítása céljából történő felülvizsgálatára, másrészt pedig a felperes meghallgatáshoz való jogának a fenntartásról szóló jogi aktusok elfogadásához vezető eljárások során történő tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségeit.

319 Ebből következik, hogy a második részt, és következésképpen a negyedik jogalapot el kell utasítani.

320 A fentiek összességére tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

321 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

322 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

323 A jelen esetben a felperest, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Tanács költségeinek viselésére. A Holland Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Positive Group PAO-t kötelezi saját költségein felül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.

3) A Holland Királyság maga viseli saját költségeit.

Kornezov De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. szeptember 10-i nyilvános ülésen.

Aláírások